

PHOTO: K. KUPČÍK 2021

ABSOLVENTI ZUŠ EDUARDA MARHULY 2021-2022

Milí absolventi,

je mi velkou ctí, že právě Vaše škola sídlí v našem městském obvodu a obohacuje naše kulturní prostředí. Vážím si práce pedagogů a současně jsem rád, že jste si pro své studium vybrali Základní uměleckou školu Eduarda Marhuly, se kterou řadu let úzce spolupracujeme.

Věřím, že také Vy máte dobrý pocit z absolvování studia a jeho úspěšného zakončení. Jistě jste v průběhu uplynulých let mezi spolužáky získali mnoho přátel a spoustu krásných zážitků a že Vás škola obohatila nejen profesně, ale i osobně.

Dovolte mi poblahopřát Vám do dalšího života hodně štěstí a také uplatnění v oboru, který jste vystudovali.

Budu se těšit na shledání s Vámi a také na naši případnou spolupráci v budoucnu.

Mgr. Patrik Hujdus
starosta

„Tvořivost nelze učit, ale pěstovat“

Vážení absolventi,

strávili jste řadu let na naší ZUŠ, kde jste rozvíjeli své talenty, získávali znalosti a ověřovali jste si, co všechno můžete v oborech, které jste si vybrali dokázat. Rádost z hudby, mluveného slova, ladného pohybu, výtvarných děl je tím, čím obohacujete nejenom sami sebe, ale i své okolí, svět kolem Vás. Umění je to, co člověka formuje, co mu umožňuje dívat se na svět široce otevřenýma očima. To, čemu jste se naučili, pak společně s tímto pohledem může obohatit nejen další lidi, ale i Vás samotné.

Člověk, který se nechává prostoupit uměním a je schopen je předávat svým bližním, bude mít vždy na paměti nejenom prospěch svůj, ale i prospěch širokého okolí. Jste pro nás, Vaše učitele, kantory, radostí a důkazem, že člověk, který žije uměním, může lépe pomáhat procházet tímto složitým světem a dobou a dělat je lepší.

Velké poděkování patří také těm, kdo Vás studiem a zejména posledním školním rokem provázeli-skvělým a vstřícným vyučujícím, kteří si poradili i s on-line výukou a rodičům, kteří Vás vychovali k cílevědomosti, houževnatosti a připravili Vám podmínky, abyste v životě mohli studovat.

Jsem na Vás, milí absolventi, nesmírně pyšná! Přeji vám krásné léto a v září nezapomeňte vykročit pravou!!!

Mgr. Pavla Kovalová
ředitelka školy

- LUCIE BENDO VÁ - OLGA BEZAČINSKÁ - SÁRA GROSSMANNOVÁ -

Lucie Bendová

4./II. populární zpěv

Lucka je studentkou jazykového Gymnázia Hladnov v Ostravě a zpěvu se věnuje od svých dětských let. Přišla ke mně jako malá holčička a po dobu studia přešla od klasické hudby až k hudbě populární.

Má v oblibě hlavně španělskou a tureckou hudební tvorbu a mezi její nejoblíbenější interpretky, od kterých má i nejširší pěvecký repertoár, patří Ariana Grande a Christina Aguilera. Lucka se u zpěvu častokrát doprovází na klavír, co s její krásnou barvou hlasu vytváří zajímavou kombinaci. Je velmi talentovaná a muzikální, o čem svědčí i úspěchy v mezinárodních soutěžích. Vzpomenu snad jen nejvýznamnější, a to vítězství v prestižní mezinárodní celoevropské talentové soutěži Talent Awards, jak v sólovém tak i v komorním zpěvu a vítězství v mezinárodní pěvecké soutěži Novácký talent.

V tomto školním roce Lucka absolvovala i sólové vystoupení na koncertě s Janáčkovou filharmonií Ostrava, a to v rámci projektu Mladé talenty s JFO. Věřím, že Lucku bude hudba provázet celým jejím životem a že se i nadále budeme spolu vídat.

Sára Grossmannová

4./II. populární zpěv

Sára je studentkou jazykového Gymnázia Hladnov v Ostravě a zpívá již od malička.

Poprvé jsme se potkaly když jí bylo 8 a během dlouhých let jsme spolu prošly různými hudebními styly, od klasiky až po hudbu populární. Sára je velmi talentovaná a muzikální a postupem času se vyprofilovala jako skvělá interpretka jednoho z nejnáročnějších žánrů a tím je jazz, který se stal již neoddelitelnou součástí jejího života. Miluje klasickou soulovou hudbu, stejně jako swing, funky a jazz. Mezi její oblíbené interpretky patří Nina Simone, Eta James, Peggy Lee, Billy Eilish, Amy Winehouse ale i Adele. Má široký repertoár písní jazzového, swingového a soulového charakteru. Sářin pěvecký projev je mimořádně unikátní a nezaměnitelný. Má zajímavý a specifický hudební feeling a nádhernou sametovou barvu hlasu.

Po dobu studia na ZUŠ získala několik ocenění, naposledy krásné 2.místo v mezinárodní pěvecké soutěži Hlas Československa. Sáru bude určitě hudba provázet celým jejím životem a budu věřit, že se budeme spolu vídat i nadále.

Jakub Olbert

7./I. hra na klavír

Jakub je studentem jazykového Gymnázia Hladnov v Ostravě a s hudbou je úzce spjatý již od malička. Je velmi muzikální, talentovaný a hudbou doslova žije. Nepřejde jediný den, kdyby neusedl za jeden z nástrojů,

na které hraje. Hraje na klavír, kytaru, na flétnu a na bicí. Klavír je pro něj ale nástrojem číslo jedna. K lásce k němu ho přivedla jeho babička, která byla vynikající klavíristkou

a v jeho dětství se mu intenzivně věnovala. Pak začalo studium na ZUŠ a časem se začal specializovat hlavně na jazzové improvizace. Jakub je vášnivým milovníkem kvalitní hudby. Poslouchá hudbu klasickou, soulovou, ale nejvíc ho fascinuje asi jazz. Inspiruje se skvělými světovými klavíristy tohoto žánru

a sedí za pianem skutečně několikrát denně.

Po dobu studia na ZUŠ získal i několik prestižních ocenění, jako například absolutního vítěze v mezinárodní celoevropské talentové soutěži Talent Awards. Ve studiu hry na klavír bude určitě pokračovat a nezbývá, než si přát, aby ho láska k hudbě nikdy neopustila a provázela ho celým jeho životem.

- JAKUB OLBERT - OLGA BEZAČINSKÁ -

- CAROLINA MOWING VANESSA - MILADA HNITKOVÁ - TOMÁŠ DVOŘÁK -

Tomáš Dvořák

4./II. sólový zpěv

Jmenuji se Tomáš Dvořák. Je mi dvacet let. Studuji Vysokou školu báňskou-obor Fakulta bezpečnostního inženýrství. Naši hudební školu navštěvuji již šestnáctým rokem. Sotva jsem začal mluvit, pořád jsem zpíval. Problémy nastaly ve školce, zkrátka jsem nevydržel být potichu. Na doporučení paní učitelky rodiče hledali, kde bych svůj "talent" mohl rozvíjet. Nalezli Dětský ostravský sbor při ZUŠ E. Marhuly. Zde jsem v roce 2016 absolvoval obor Sborový zpěv. Na zkouškách sboru mě oslovila paní učitelka Hnitková, zda bych se nechtěl začít věnovat sólovému zpěvu pod jejím vedením. Rok jsem tedy navštěvoval jak sborový, tak sólový zpěv. Pro časovou vytiženost jsem zanechal sborového zpěvu. Hodiny s paní učitelkou Hnitkovou mi ukázaly nový typ výuky zpěvu, který mě výrazně posunul. Díky jejímu odbornému pedagogickému přístupu jsem mohl reprezentovat naši ZUŠ v mnoha pěveckých soutěžích. Byl jsem velmi překvapen, když se objevily první úspěchy. To je zásluha paní učitelky. Zpěv mě doprovází celým mým životem, nedovedu si budoucnost bez něj představit. Nadále chci spolupracovat s paní učitelkou. Po absolvování VŠB zvažuji dálkové studium zpěvu.

S Tomášem jsem se poprvé setkala, když jsem dělala hlasovou poradkyní v Ostravském dětském sboru. Zaujal mě velmi pěknou barvou hlasu, proto jsem mu nabídla výuku sólového zpěvu, kterou nadšeně přijal. V prvé řadě jsme se zaměřili na probíhající mutaci a já pomalu zjišťovala, kde se posuneme.

Dnes mám jasno, že je to basbaryton. Tomáš je velmi muzikální, ke zpěvu má vřelý vztah a zpěv je jeho velký koníček. Velmi si spolu rozumíme a přesto, že již bude končit II. stupeň, chce pokračovat dále v pěveckých kurzech.

Dosáhl velmi dobré úrovně o čemž svědčí výborná ocenění jak v regionálních, tak v mezinárodních soutěžích.

Vanessa Carolina Mowing

7./I. sólový zpěv

Ke zpěvu jsem se dostala již na základní škole, kdy jsem měla možnost navštěvovat dětský pěvecký sbor.

Ve školní pěvecké soutěži Slaviček jsem získala 1. místo, což mě velice motivovalo ke snaze se ve zpěvu zlepšovat.

Následně jsem začala s výukou sólového zpěvu na základní umělecké škole v Ostravě.

Na začátku druhého ročníku jsem získala ocenění Ministerstvem školství a mládeže Moravskoslezského kraje za 1. místo v okresním kole ZUŠ v sólovém a komorním zpěvu. Ve třetím ročníku jsem měla možnost poznat svoji nynější vynikající paní učitelku Miladu Hnitkovou, která patří mezi špičky ve svém oboru. Dala mi skvělý pěvecký základ s jistou dávkou tvořivosti a samostatnosti. Pod její studijním vedením mi umožnila poznat všeobecný pěvecký a kulturní přehled a získat spoustu zajímavých informací ve zpěvu. I další ocenění na soutěži Múzy Ilja Hurníka, kde jsem získala zlaté pásmo mě velice potěšilo.

Na zpěv s paní učitelkou Miladou Hnitkovou se vždy těším, protože v jejich hodinách se zdokonaluji a můžu se věnovat naplno sólovému zpěvu.

Vanessa ke mně přišla ze ZUŠ Ostrava – Hrabůvka, odkud si přinesla dobré pěvecké návyky, na kterých jsme začaly stavět další repertoár. Vanessa je žákyní Janáčkovy konzervatoře Ostrava, kde navštěvuje baletní oddělení.

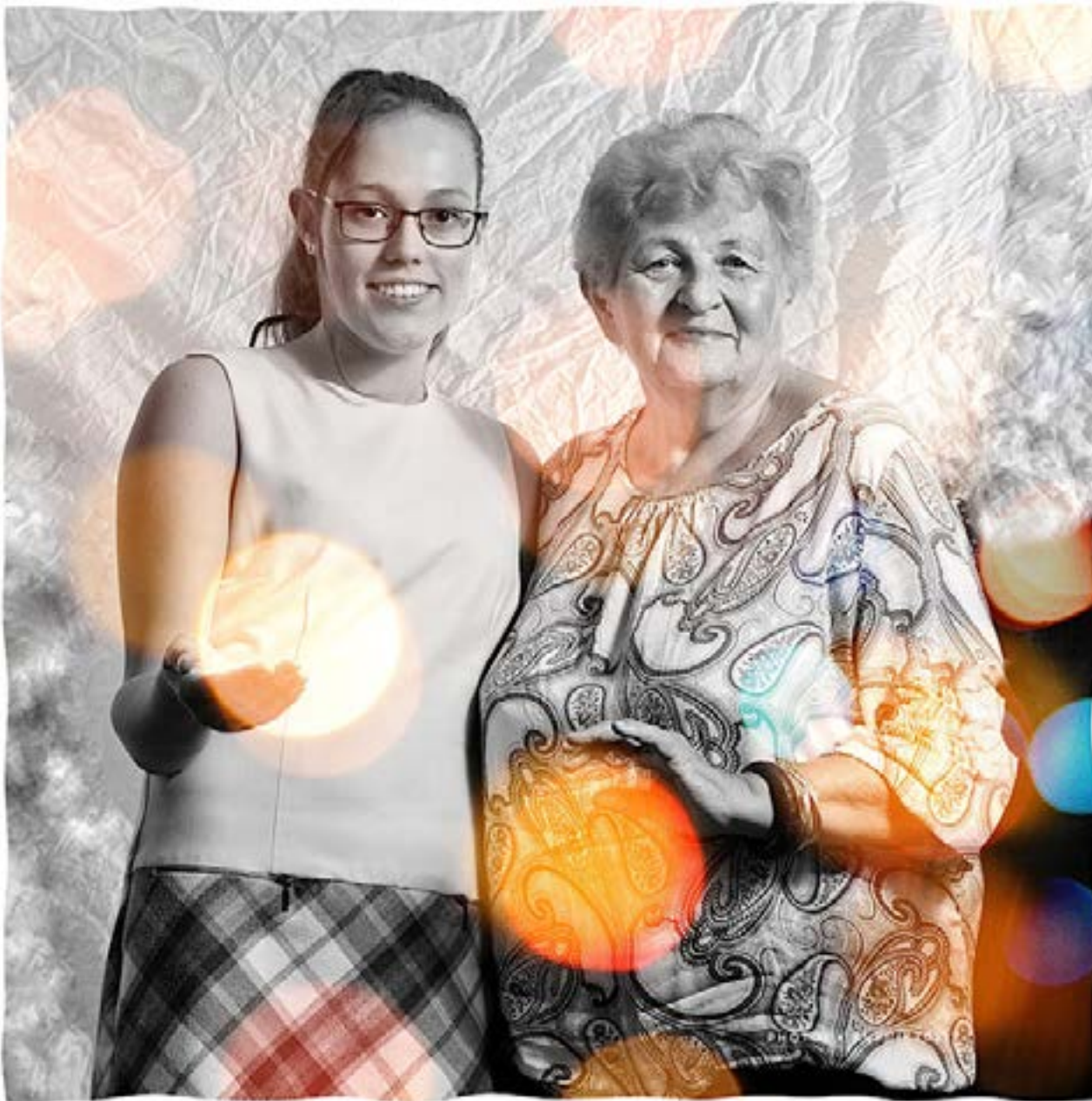
Je velmi muzikální, zpěv má velmi ráda, což je vidět, že při velmi náročném studiu baletu chodí na hodiny připravená a je velmi svědomitá. Vřelý vztah má k tvorbě Leoše Janáčka, ale líbí se jí také muzikál. Myslím si, že někdy může spojit tanec se zpěvem, ale to všechno, ukáže čas.

Markéta Horská

7./I. sólový zpěv

Nastal květen v roce 2014, kdy jsem poprvé nastoupila na Základní uměleckou školu v Ostravě – Mariánských Horách. Vybrala jsem si hudební obor sólový a komorní zpěv u úžasné Milady Hnitkové, která přijímá své žáky s otevřenou náručí. Paní učitelka Hnitková má dlouholetou praxi své zkušenosti předává dalším žákům. Paní Hnitková je velmi empatická, vstřícná a přátelská žena, která se nebojí vyjádřit svůj názor. Za tyto roky spolupráce máme mezi sebou přátelský vztah, víme, co od sebe očekávat v hodinách např. výběr písní. Společně s žáky absolvuje spoustu soutěží, na kterých má velký úspěch. Také napomáhá najít žákům cestu životem, jak už profesní tak i osobní. Každý absolvent, který strávil krásná léta u paní učitelky Hnitkové má ukryté své pocity a vzpomínky na společné zpívání. Žáci u paní Hnitkové mají přátelský vztah, který navázali nejen pomocí koncertů, komorních zpěvů i soutěží.

Markéta Horská

- MARKÉTA HORSÁKOVÁ - MILADA HNITKOVÁ -

- ZUZANA FILGASOVÁ - KLÁRA CURYLOVÁ KREJČÍ - NATÁLIE HÁJKOVÁ -

Zuzana Filgasová

7./I. sólový zpěv

Pamatuji si dodnes den, kdy započala přeměna mého amatérského broukání na zpěv. S mou kamarádkou jsme uviděly nabídku sólového zpěvu v ZUŠ a obě jsme zajásaly radostí. A mně se začal plnit sen. Nastoupila jsem k paní učitelce Veronice Bílkové, která mě naučila všechny základy pěvecké techniky, a srdečně mě podporovala i přes mou velkou nervozitu při každém vystoupení.

Naučila jsem se aspoň částečně korigovat svou trému, zazpívala jsem si s radostí mnoho různých písniček, a dokonce jsem se jednou pokoušela podat svůj nejlepší výkon na soutěži Leoše Janáčka. Poté se bohužel naše cesty rozdělily, a já jsem začala chodit k paní učitelce Kláře Krejčí Curylové. Od prvopočátku mě uchvátila její pozitivní energie a nadšení pro zpěv. Díky ní se neustále zlepšuji ve zpěvu a pokáždě si s sebou odnáším veselou náladu. I když jsme byly nemalou část našich setkání napospas online prostředí, tak naše setkání byla nejen přínosná, ale i příjemná; nad technickými problémy jsme se pousmály a jely dále. A nyní spolu plujeme vstříc absolventským ročníkem.

Na studium vzpomínám a budu vždy vzpomínat s úsměvem na rtech.

Zuzana Filgasová nastoupila na Sólový zpěv k paní učitelce Veronice Bílkové. Po té co kolegyně odešla z ZUŠ E. Marhuly, převzala jsem Zuzku do své pěvecké třídy. Zuzana je velice milá a pilná žákyně s nadšením pro Sólový zpěv. Líbí se mi na ni, že ráda zpívá všechny možné žánry a styly. Na svém absolventském výstupu předvede 2 styly. Lidovou píseň a populární tvorbu. Do jejího budoucího života ji přeji jen to nejlepší. Věřím, že si ze studia Sólového zpěvu odnese jen ty nejhezčí vzpomínky.

Veronika Obrusníková

7./I. sólový zpěv

Žákyni Veroniku Obrusníkovou jsem přijala do své pěvecké třídy letošního školního roku. Veronika je velice šikovná a talentovaná žákyně, která má ráda popový a moderní zpěv. Studuje i klavírní obor u paní kolegyně. V letošním roce bude mít absolventský výstup. Moc se těším, až si to obě užijeme. Veronice přeji do jejího budoucího života vše nejlepší. Věřím, že bude vzpomínat na naši školu s láskou a radostí.

Učitelka Klára Krejčí Curylová

Natálie Hájková

7./I. sólový zpěv

Natálii Hájkovou jsem převzala po kolegyni Veronice Bílkové. Od počátku jsme si sedly. Je to velmi milá, sympatická dívka, která má velký zájem o zpěv zejména populární.

Ke zpěvu mě v osmi letech přivedla kamarádka. Měla prosbu, abych s ní zpívala duety.

Přivedla mě tehdy do třídy paní učitelky Libuše Klusové, která mě do světa zpěvu uvedla.

Pokud už se naše cesty v příštím školním roce rozejdou, přeji ji do budoucího života jenom to nejlepší. Věřím,

že nezapomene na lásku k hudbě a ke zpěvu. Pod jejím vedením jsem absolvovala spoustu soutěží

a vystoupení. Naučila mě sebevědomě vystupovat, dávat zpěvu výraz a rozvíjela můj hlas. Patří jí velké díky za její skvělé vedení. Dovedla mě až do šestého ročníku, kdy výuku narušil covid a mou novou vyučující se stala Eliška Černá.

Tě děkuji za jiný pohled na hudbu a seznámení se světem popové hudby.

Můj sedmý ročník byl pod vedením Kláry Krejčí Curylové, která mě dovedla až k absolventskému koncertu. Vše třem vyučujícím děkuji za jejich osobitý přístup.

- PATRICIA SMOLÁKOVÁ - SARAH TRVAJOVÁ - ZUZANA KOVALSKÁ -

Sarah Trvajová

7./I. sólový zpěv

Sarah byla nejdříve žákyní ZUŠ v Petřkovicích, kde navštěvovala hodiny klavíru. Později začala studovat zpěv u paní Klusové, kde strávila šest let. Následně jeden rok pokračovala pod vedením MgA. Ivany Ambrúsově a letos ji pěvecky vede BcA. Patrícia Smoláková.

Na hodinách je velmi pracovitá a šikovná, účastní se školních koncertů. Vedle hodin sólového zpěvu a klavíru navštěvuje i komorní zpěv, kde se zdokonaňuje i po intonační stránce a v uměleckém přednesu.

Sarah:

Ke zpěvu mě přivedli rodiče, zejména mamka, která se při práci také věnuje zpěvu. Zpívá na různých koncertech, také vystupuje v klubu Parník. Jistě bych se chtěla zpěvu jako koníčku věnovat i v dospělosti. Navštěvuji ráda muzikaly v Divadle Jiřího Myrona, nejvíc mě zatím oslovily Kočky nebo Rebecca. Doma poslouchám většinou pop music, a to především Charlotte Cardin, Julia Michaels nebo Katy Perry.

Zuzana Kovalská

7./I. sólový zpěv

Zuzana navštěvovala pět let hodiny zpěvu u paní Klusové, dostala se k ní přes svou kamarádku, která už byla její žačkou. Loni zpívala u MgA.

Ivany Ambrúsově a letos má hodiny pod vedením BcA. Patrície Smolákové. Prošla si tím pádem už několika technikami zpěvu, což se ale pozitivně odráží na jejích skvělých výkonech. Pravidelně navštěvuje soutěže a koncerty, například si odnesla cenu Leoše Janáčka ve zlatém pásmě, stříbrné pásmo v soutěži Múzy Ilja Hurníka, první cenu v krajském kole soutěže žáků ZUŠ České republiky a mnohé další. Reprezentuje školu, za což získala už několik pochvalných listů od vedení školy. Zuzana je velmi muzikální, skvěle slyší a dobře se s ní na hodinách pracuje. Kromě solového zpěvu navštěvuje i na komorní zpěv, kde uplatňuje své technické dovednosti a intonační jistotu.

Zuzka:

Už jako malá jsem chtěla zpívat. Do školy jsem měla nastoupit i se svými sourozenci, ale sestra si to nakonec rozmyslela. Ještě před zpěvem jsem úspěšně absolvovala housle u MgA. Petra Bendu. Z rodiny není nikdo v umělecké sféře, ale přesto mě naplno podporují v mém koníčku. Nevím ještě jestli chci jít na konzervatoř, nebo někam úplně jinam, nad tím budu ještě přemýšlet. Hudbu poslouchám skoro jakoukoliv, třeba pop, rap nebo indie.

Absolventi ze třídy Jana Mlčocha - sborový zpěv

V letošním roce absolvují předmět Sborový zpěv Bára Axmannová, Klára Bohoňková, Bohdana Buchalová, Martina Doleželová, Lucie Kubicová, Eliška Kuchařová, Kristýna Paskerová, Kateřina Anna Podhorská a Petra Vykouřilová, které jsou dlouhá léta členkami Ostravského dětského sboru. Poté,

co prošly přípravnými odděleními, se v posledních letech podílely s koncertním sborem na několika zajímavých projektech. Vedle tradičních vánočních, novoročních a jarních koncertech, na kterých předvedly své pěvecké umění, vystupovaly také např. s Janáčkovou filharmonií Ostrava, zúčastnily se řady

českých i zahraničních zájezdů, přehlídek a soutěží. Ve sboru jsou také oporou svým mladším spolužačkám, kterým pomáhají s přípravou.

- PETR BENDA - KRISTÝNA CHWALKOVÁ -

Kristýna Chwalková

7./I. hra na housle

Jmenuji se Kristýna Chwalková a na housle jsem začala hrát v roce 2015, když mi bylo 7 let. Inspirovaly mě videa z YouTube. Představovala jsem si, jak hraji Piráty z Karibiku, Harry Pottera a další známé melodie. Dva roky jsem chodila k panu učiteli Danielu Tlolkovi. Seznamoval mě s houslemi, jak je držet a prostě takové ty začátky. Já však stále čekala, kdy můžu už začít hrát své vytoužené melodie. Cesta však byla dlouhá.

V roce 2017 pan učitel Tlodka odešel a já nastoupila k panu učiteli Petru Bendovi. Měla jsem strach ze změny, ale teď už vím, že jsem nemusela. Pan učitel Benda mi ukázal jiný pohled na housle. Prožili a stále prožíváme spolu pěkně strávené hodiny. Dnes už mohu říct, že melodie, díky kterým jsem s houslemi začala, už zvládnou zahrát, díky své pílì, vytrvalosti a trpělivosti pana Bendy.

Když Kristýna přišla poprvé do mé třídy, na otázku, proč si vybrala právě housle, okamžitě odpověděla: „abych si jednou zahrála Harryho Pottera“. Tak jasná odpověď a v podstatě zadání cíle se od žáků mnohokrát neslyší. Samozřejmě bylo zapotřebí urazit kus cesty, na které jsme se učili vlastně i vzájemně od sebe. Kristýna měla za tu společně strávenou dobu možnost poznat, že nejen filmové melodie jsou krásné, že i etudy jsou k něčemu dobré. A já, přestože mám filmovou hudbu velmi rád, jsem si rovněž mohl rozšířit obzory s hledáním nových filmových titulů a vhodných aranžmá. Děkuji Kristýně za příjemně strávený čas s houslemi a přeju jí, ať ji i nadále neopustí zájem o hudbu a chuť něco si dokázat zahrát. Petr Benda

- LUDMILA KOZUŠNIKOVÁ - DANIELA BUCHALOVÁ - ELIŠKA ĎUROVCOVÁ -

Ludmila Kožušníková

7./I. hra na housle

Ludmila byla jednou z prvních žákyň, která ke mně, na žádost rodičů, přešla. Ani jedna z nás nevěděla, co bude následovat. Bylo to jen oboustranné očekávání. Já jsem na ZUŠ E. Marhuly tehdy začínala a Liduška je mojí věrnou parťačkou až doposud.

Myslím, že naše duševní struny se velmi brzy vyladily do uchu lahodící konsonance a navzdory prvotním komunikačním rozpakům se z nás postupem času staly doslova hudební kamarádky. Dnes, při ohlédnutí se zpět, můžu říct jen „díky za Lidušku“. Liduška je velmi zvláštní osobka. Citlivá, vnímavá, kreativní všemi směry. Velkým podílem na jejím hudebním vývoji, který i mi napomáhá při práci s ní, je velmi důsledné a srdečné zázemí v rodině. Na hodiny s Liduškou není možné se netěšit. Patří již k těm zkušenějším hráčům, se kterými se můžu pustit už i do odvážnějších kousků komorní hry. Prozkoumaly jsme společně velký počet skladeb rozmanitých slohových období, s velkým příklonem k již zmíněné komorní hře. Vyrostla v úžasnou mladou dámu, která má již v tomto věku naprosto srovnané své životní priority, proto ji téměř nikdy nezahlednete např. s mobilním telefonem v ruce, poněvadž v ní má knížku. A má-li potřebu něco sdělit světu, vyjádří to básní.

Eliška Ďurovcová

7./I. hra na housle

Eliška je mojí žačkou od počátku mého působení na zdejší ZUŠ. Znaly jsme se již dříve, z Dětského souboru lidových písní a tanců Hlubinka, kde je členkou taneční složky. Velmi obdivuji, že i při jejím mimoškolním vytížení vydržela u houslí až doposud. Postupně, krok za krokem, jsme nahlédly pod pokličku houslové problematiky, prohrály společně přiměřené množství skladeb či úprav různých žánrů, od lidové písně, country music, populárních melodií až po klasický houslový repertoár, kterým svou docházku do ZUŠ zakončí. Je velmi výtvarně talentovaná, rovněž střední školu již si vybrala s tímto zaměřením. Hudbu tedy bere jako doplňující estetickou disciplínu, která jí nikdy nemůže uškodit, ba naopak. Eliška je velmi temperamentní, komunikativní, a její setkání s houslemi jen obohatilo její už tak široké spektrum dovedností.

Věřím, že pokud bude její život i nadále propojen s folklórem, najde se v něm vedle tance jistě i místo pro ono lidové muzicírování, které nelze praktikovat jinak, nežli s láskou a od srdce.

Absolventka ze třídy Martina Dytky

Alice Kleiblová

7./I. hra na klasickou kytaru

Žákyně Alice je velice nadaná. Pohybuje se v rozsáhlém hudebním stylovém rozpětí od J. S. Bacha až po Andělskou Zuzany Navarové. Do hodin chodí vždy připravená a v komunikaci je milá a vstřícná. Věnuje se pilně souborové hře, která ji velice baví. Má v oblíbenosti sport a to především tenis. Je to náruživý čtenář.

Vždy jsem chtěla hrát na kytaru, tak jsem v 7 letech začala chodit do ZUŠ E. Marhuly. Po čase, až jsem začala hrát akordy, mě to začalo hodně bavit. Za 7 let jsem se toho spoustu naučila a myslím, že čas tomu vložený se vyplatil. Jsem ráda, že jsem měla příležitost naučit se hrát na kytaru.

- ALICE KLIEBLOVÁ - MARTIN DYTOKO -

Vojtěch Knettig

7./I. hra na klasickou kytaru

Hraju na elektrickou kytaru už 7. rokem u úžasného, skvělého a slavného učitele pana Jana Gajdici. Kromě kytary mám rád horolezectví, lyžování, jídlo, sních a lidi. Chtěl bych tady na ZUŠ chodit i do druhého stupně. Co budu dělat, až vyrostu, nevím, ale určitě budu bohatý a úspěšný.

- VOJTĚCH KNETTIG - JAN GAJDICA -

- JAKUB GILLIG - ONDŘEJ GILLIG - BOHDANA BUCHALOVÁ -

Bohdana Buchalová

7./I. hra na klasickou kytaru

Bohdanka začala hrát na kytaru v 6. letech ve třídě pana učitele R. Zajace. Jelikož pan učitel odešel na jinou základní uměleckou školu, nastoupila Bohdanka od 2. ročníku do mé třídy. Utkvěla mi v paměti chvíle, kdy do třídy vstoupila malinká, usměvavá holčička s rozzářenými očima. Od prvních chvil společného objevování krás i nástrah klasické kytary se projevovala jako velice pracovitá, pečlivá a velice muzikální žákyně. V hodinách dokázala přemýšlet nad technickými i hudebními problémy, které se před ní objevovaly. Také často dokázala sama najít osobitě a funkční řešení. Krásným kořením našich hodin byl společný humor a její nakažlivý smích. Kromě kytary chodila Bohdanka také na sólový zpěv a do pěveckého sboru. Díky své pracovitosti a taky obětavé pomoci své maminky při cvičení na kytaru začala dělat už během prvních let velké pokroky. Rozvíjející se kytarová technika ji čím dál více umožňovala využívat své výrazné muzikalitu a hudební inteligence ve všech skladbách, které nastudovala. O ty se potom ráda dělila s posluchači na nejrůznějších koncertech. Ráda a ochotně vypomáhala také při doprovodu zpěvaček nebo v kytarové komorní hře. Svůj talent a píli začala také zúročovat na soutěžích. Svůj první úspěch zaznamenala na Česko-Slovenské soutěži F. Sora ve Frýdku - Místku, kde ve své kategorii byla nejlepší z českých soutěžících a získala 2. cenu. Další rok se poctivě připravovala na celostátní soutěž základních uměleckých škol.

V okresním kole získala nejen první místo a ocenění za mimořádný umělecký výkon, ale také se stala absolutní vítězkou okresního kola. Slibně rozjetou soutěž bohužel přerušila epidemická opatření vyhlášená v souvislosti s pandemií koronaviru. Další kola této soutěže už se bohužel nekonala. Ani další soutěže, na které se Bohdanka připravovala, nakonec ze stejných důvodů neproběhly.

Věřím, že v následujících letech svoje kytarové umění promění v další úspěchy nejen na soutěžích, ale hlavně na pódii, kde bude svou hrou těšit nejen sebe, ale i dál rozdávat radost všem svým posluchačům.

Jakub Gillig

7./I. hra na klasickou kytaru

Už v pěti letech projevil doma přání, že by chtěl pod stromeček dostat kytaru. Jeho přání bylo vyslyšeno. A tak jsme si začali doma po chvilkách hrát společně ve třech - Kuba, já a nově nám přibyla také kytara. Společné občasně "hraní si s kytarou" jsme další rok proměnili vstupem do naší základní umělecké školy v pravidelné setkávání nad krásami i nástrahami klasické kytary. Kuba se od počátku projevoval jako velice přemýšlivý a muzikální žák, s kterým se velice dobře spolupracovalo. Byl schopen řešit samostatně nejrůznější hudební i technické problémy, čímž se naše práce výrazně ulehčovala. Příjemným zpestřením byl náš společný humor, který nám pomáhal překonávat různé obtíže. Byl obdarován dobrými motorickými schopnostmi, takže začal dělat

rychlé pokroky. Rozvíjející se kytarová technika mu čím dál více umožňovala využívat své výrazné muzikalitu a hudební inteligence ve všech skladbách, které nastudoval. O ty se potom rád dělil s posluchači na nejrůznějších koncertech. Rád také hrál v kytarové komorní hře. Svůj talent a píli začal také zúročovat na soutěžích. Svůj první úspěch zaznamenal na mezinárodní soutěži PRAGuitarra Clásica v Praze, kde získal 2. cenu. Dalším úspěchem byla 3. cena na Česko-Slovenské soutěži F. Sora ve Frýdku - Místku. Další rok se poctivě připravoval na celostátní soutěž základních uměleckých škol. V okresním kole získal první místo a postup do krajského kola. Slibně rozjetou soutěž bohužel přerušila epidemická opatření vyhlášená v souvislosti s pandemií koronaviru. Další kola této soutěže už se bohužel nekonala. Ani další soutěže, na které se Kuba připravoval, nakonec ze stejných důvodů neproběhly. Věřím, že v následujících letech svoje kytarové umění promění v další úspěchy nejen na soutěžích, ale hlavně na pódii, kde bude svou hrou těšit nejen sebe, ale i dál rozdávat radost všem svým posluchačům.

Ondřej Gillig

- MATĚJ GAJDOŠ - JINDŘICH SCHWARZ - MARTIN KNAPÍK -

Matěj Gajdoš

7./I. hra na klasickou kytaru

Matěj Gajdoš o sobě

Prvních 5 let jsem chodil hrát na moji základní školu a na zušku jsem vůbec nevkročil. Mým prvním učitelem byl pan Engonidis. S ním jsem měl ty perné začátky a právě on mě přes ně přenesl.

Učil mě, ale jenom jeden rok, takže jsem si na něj sotva zvykl a už jsem měl někoho jiného. Mým druhým učitelem byl pan Usvald, který mě učil 4 roky. Společně s hraním na kytaru jsem musel chodit i na hudební nauku, ve které jsem se naučil spoustu věcí, jenže mě moc nebavila.

Na konci 5. roku mého studia jsem se dozvěděl, že budu mít nového učitele Jindřicha Schwarze, takže po dlouhé době změna. Začínal jsem mít tak trochu obavy, jak moc se mi společně s novým učitelem změní výuka, ale ve skutečnosti to bylo úplně v pohodě. Na začátku jsem si musel zvyknout, a pak už to jelo. Postupem času jsem začínal hrát obtížnější a obtížnější skladby, které jsem měl rád.

Nikdy nehraju něco, co se mi nelíbí, protože by to potom nemělo žádný smysl. Po pátém ročníku jsem začal chodit na kytarový soubor, který mě bavil stejně jako sólo. Hraní s kamarády se nedá ničím nahradit. Hře na kytaru bych se chtěl věnovat celý život.

Učitel o Matějovi

Matěj je pohodový, bystrý a velmi slušně vychovaný mladý muž. Na hodiny s ním se vždy těším. Chodí zpravidla dobře připravený, během výuky je aktivní, zajímá se. Od doby, kdy začal navštěvovat kytarový soubor, se z něj stal skvělý „listař“.

Díky tomu si občas můžeme zpestřit hodiny sólové kytary i hrou duetů. Sem tam si zahraje v duu i se spolužákem Martinem Knapíkem.

Kromě kytary si s Matějem občas popovídáme i o plavání, kterému se věnuje, koloběžce, na které jezdí do školy snad i v zimě, a dalších věcech. Matěj je zkrátka z těch žáků, kterých by měl učitel nejraději plnou třídu. Věřím, že ho bude muzika provázet celý život a že si na kytaru vždycky rád zahraje.

Martin Knapík

7./I. hra na klasickou kytaru

Martin Knapík o sobě

Když jsem začal hrát na kytaru, bylo mi 7 let. Nevěděl jsem, jak dlouho na kytaru budu hrát ani jestli mě to bude bavit, ale doufal jsem, že jo. Mým prvním učitelem byl pan učitel Petr Usvald. Ten, když jsem byl v 4. ročníku, odjel studovat do Prahy a já jsem dostal nového učitele. Můj nový učitel byl pan učitel Jindřich Schwarz, který mě toho naučil mnohem víc, než jsem toho uměl, a ke všemu byl na mě hodný.

Když mě začal učit, měl jsem novou a větší kytaru, na kterou hraju dodnes. Občas nestíhám cvičit na kytaru kvůli škole, ale pan učitel má se mnou vždycky trpělivost. Kytara mě baví a určitě si najdu i po absolventském koncertě čas si na ni někdy zahrát. Hraní na kytaru sólo i dua s kamarády mě baví a není nic lepšího, než si zahrát hezkou písničku, kterou umím, a vidět že i pan učitel je s mým hraním spokojený.

Absolvent ze třídy Jakuba Kupčíka

- JAKUB KUPČÍK - VOJTĚCH MALINA -

Vojtěch Malina

7./I. hra na bicí nástroje

Buben probouzí jen to, co v člověku vždy bylo. Rezonující hlas bubnů vyjadřuje základní rytmické vzorce pozorované člověkem v přírodě - čtyři roční období, tep srdce, příliv a odliv a další. Rytmus je univerzálním jazykem života a není-li přítomen, vyhledáváme ho, protože je nám vždy příjemný.

Vojta Malina si tuto cestu vybral před sedmi léty a dnes je z něj absolvent prvního cyklu ve hře na bicí nástroje. Během té doby nasbíral mnoho zkušeností, hrál na různých pódii s mnoha muzikanty.

Jeho největší úspěchy ve hře na bicí nástroje:

V roce 2017/2018 Vyhrál v celostátním kole první místo v soutěži ZUŠ ve hře na bicí nástroje - solo/absolutní vítěz.

V roce 2020/2021 reprezentoval ZUŠ E.MARHULY na koncertě kde hráli vybraní mladí muzikanti ze ZUŠ MSK s JFO. V Beethovenově páté symfonii si Vojta zahrál z celým orchestrem na královský bicí nástroj - tympani. Vojta je nadaný, velmi pilný a učenlivý žák.

Ke hře na bicí nástroje jej přivedli jeho rodiče. Ve volném čase skládá různé modely z papíru - ORIGAMI.

Kuba Kupčík

- ALENA ŠMÍDOVÁ - RENÉ FERENC -

René Ferenc

4./II. hra na kontrabas

Narodil jsem se na Slovensku. Pocházím z hudební rodiny a hudbě se věnuji od dětství.

Z hudby mě velice baví jazz, soul a styl funky.

Nebráním se ale i popové tvorbě, kterou hraji rád i v komorní hře v ZUŠ.

ZUŠ navštěvuji již 5. rokem a to ve hře na Keyboard a 4. rokem ve hře na kontrabas. Oba nástroje u paní učitelky Aleny Šmídové. Hudbě se věnuje i můj bratr Patrik, který navštěvuje v ZUŠ také keyboard a saxofon. Rádi spolu také vystupujeme na různých akcích. Hudbě se chci určitě věnovat dál, i když ne dalším studiem na SŠ, ale dále se ji i tak aktivně věnovat

Absolvent ze třídy Petra Nováka

Štěpán Hýbner

7./I. hra na bicí nástroje

Štěpán mě vždy dokáže něčím překvapit. Ať už to jsou jeho historky ze života, nebo hrana bubny. Oboje má svůj nenapodobitelný styl. Hodně dalších úspěchů. P.N.

- ŠTĚPÁN HÝBNER - PETR NOVÁK -

- MARIE KOZUBKOVÁ - VOJTĚCH BREZANSKÝ - JAROSLAV OŽANA - MATOUŠ NIKEL -

Marie Kozubková

7./I. hra na bicí nástroje

Ahoj, jmenuji se Marie Kozubková a je mi 15 let, studuji posledním rokem na základní škole Marie Pujmanové v Havířově.

Vše pořádně začalo když mi byly 3 roky tahala jsem si domů klacky a bouchala do různých hrnců, kyblíků a podobně. Ve školce jsem chodila na hodiny flétny ale také na různé tance, měli jsme tam dokonce program bubnování na africké bicí nástroje a to jsem si vždy náramně užívala. Samozřejmě jsem hudbu vnímala už od doby co jsem byla v bříšku, hudba mě vždy uklidňovala a dokonce když jsem se narodila, tatínek mě hraním na kytaru uspával.

Po mateřské školce jsem měla menší pauzu od hudebních nástrojů až do 2. třídy. Byla jsem na koncertě a viděla jsem za bicíma holku. V ten moment jsem dostala docela šílený nápad, ale velice mě to lákalo. V mých 8 letech jsem dostala svoje první elektronické bicí, už si ani nepamatuji značku.

Od druhého pololetí druhé třídy jsem začala chodit k panu učiteli J. Ožanovi.

Rok po té jsme jeli s rodinou na festival Masters of Rock a tam jsem poprvé viděla Miloše Meiera s Dymytry, ihned jsem se zamilovala do jeho techniky a rychlosti, bylo to něco pro mě.

V tu chvíli jsem na sobě začala makat co nejvíc to šlo, strašně jsem si přála být jako on..

S pilováním hraní šel čas dál a v roce 2017 jsem si poprvé vyzkoušela hrát na velkém pódiu před 100 lidmi, byl to neskutečný zážitek, hlavně jakmile ka-

pela šla dolů z pódia a já tam zůstala a hrála jsem sama své rockové písničky.

Jelikož mě to na pódiu strašně bavilo, tak jsme se tak rozhlíželi po kapelách a jednoho dne se tatka začal s prodavačem v hudebninách bavit a prý sháněl bubenicí do dívčí kapely, tak jsem neváhala a ozvala se. Bylo mi 11, ale proč bych to nemohla zkusit, že? Domluvili jsme se na 1. zkoušce a bylo to skvělé, sice to nebyl úplně můj styl, ale se skvělými lidmi a dobrou spoluprací vše jde.

Nakonec jsem tam hrála přibližně 3 roky a letos se kapela The Blue Cube nejspíš navždy rozpadla.

Ale i tak jsme stihli objet několik desítek koncertů a nabrat zkušenosti do dalšího hudebního života.

Po rozpadnutí kapely jsem začala hned brouzdat po internetu a hledat kapely ze svého okolí.. Po několika týdnech hledání jsme našli kapelu mých snů a to s hudebním stylem Folk Metal, setkali jsme se a domluvili jsme se na první zkoušce, ale zatím nám to kazí covid. Co se momentálního života týče, podala jsem přihlášku na Janáčkovu konzervatoř v Ostravě a chodím tam co 2 týdny na konzultace. Stále doufám, že talentové zkoušky zvládnu a že se dostanu na svou vysněnou školu.

Dále co jste mohli vyčíst poslouchám hlavně metal, rock ale občas i pop. Ráda si zahraji na různé bicí nástroje, teď mě momentálně velice naplňuje Steel Tongue nebo xylofonu.

A tohle je asi vše co bych vám o svém sedmiletém

studiu na ZUŠ řekla, doufám, že vás můj almanach alespoň trochu zaujal a chtěla bych poděkovat p. učiteli za krásných 7 let.

Matouš Nikel

7./I. hra na bicí nástroje

Když jsem byl malý 2,5letý kluk, přijali mě rodiče a bratr Lukáš do rodiny. Jako malý jsem byl neřízená střela, ale to si moc nepamatuju. Rád jsem seděl u hrnců a vařečkami do nich tloukl.

První známka toho, že bych se mohl věnovat bicím, padla v našem křesťanském sboru.

Bylo mi asi 5 roků. Vedoucí hudebník Kuba mi po nedělní službě dovolil vzít do rukou paličky a já si poprvé zkusil opravdické bicí! Jak jsem si tak do bubnů ťukal, Kuba se otočil a pronesl větu: „Tady má někdo smysl pro rytmus“. Rodiče zbystřili. A když se v první třídě rozhodovalo, na jaký kroužek mě dát, vyhrála na první dobrou ZUŠ. Začínal jsem v Opavě u pana učitele Rybky, který mě naučil základy. Pak jsem s ním pokračoval další rok v Ostravě a nakonec – díky shodě náhod – jsem se dostal k panu učiteli Ožanovi do ZUŠ E. Marhuly.

Začátky byly těžší, ale hraní mě moc bavilo. Doma sice míň, protože nemám klasické bicí, ale pouze elektronické, ale na hodiny bicích jsem se vždycky těšil. Kromě klasických bubenických partů jsme s panem učitelem zkoušeli i rockové a metalové skladby a ty já mám moc rád. Hráli jsme Metallicu, Deep Purple, AC/DC, Kiss, Guns and Roses a další. Pan učitel je duší rocker, proto si dobře rozumíme. A má se mnou velikou trpělivost.

Když mám v sobě nějaké napětí, sednu si doma za bicí a hraju. Občas do bicích i třískám. Pak mě rodiče krotí, protože se to nedá poslouchat.

V poslední době nebývám moc často doma, proto nemám tolik prostoru hrát na bicí. O to více se pak těším domů a na pana učitele do hudebky, kde se na bicích vyřádím. Rád bych se ještě naučil hrát na

basovou kytaru, to jsem zkoušel v létě na dětském táboře a moc mě to bavilo.

Hudba (a ne jen rocková) mě moc baví. Věřím, že mi bude dělat radost, i když budu dospělý.

Vojtěch Brezanský

7./I. hra na bicí nástroje B

Jmenuji se Vojtěch Brezanský, narodil jsem se 1.7. 2006 a studuji na Gymnáziu Hladnov. Když jsem byl malý, hodně rád jsem si zpíval a poslouchal hudbu, ale myslím si, že jsem se k hraní na nástroje dostal náhodou. Tehdy mi bylo 7 let, kdy jsem svoji o dva roky starší sestře bral flétnu, abych ji uškodil. Rodiče si mysleli, že toužím po hře na flétnu, tak mě na ni přihlásili. Flétna mě nebavila, ale když mi bylo 9 let, začal mě bavit Rock, a tak jsem si oblíbil bicí.

V deseti letech jsem se přihlásil na bicí k panu Jaroslavu Ožanovi. Hru na bicí jsem si hned oblíbil a hned jsem chtěl hrát těžké skladby a neměl jsem rád rytmické diktáty, či hraní na jeden buben.

Ještě v 1. ročníku jsem dostal na Ježíška vlastní bicí soupravu, kterou jsem si hned oblíbil. 6 let uteklo jako voda a rád bych poděkoval svému učiteli za trpělivost. V budoucnu bych se rád věnoval bicím, jako koníček.

Absolventi ze třídy Igora Vašuta

- KOTKOVÁ KLÁRA - FOLTOVÁ MICHAELA - IGOR VAŠUT -

Michaela Foltová Folta

7./I. hra na bicí nástroje

Míšu do naší ZUŠ přivedla samozřejmě její maminka, naše bývalá žačka, její strejdové oba neustále aktivní muzikanti, ale i její bratr Martin absolvent naší školy a třídy ve hře na zobcovou flétnu a bicí nástroje.

Míša zahájila své studium na ZUŠ Eduarda Marhuly oborem Hra na zobcovou flétnu. Později k tomuto oboru přidala ještě hru na keyboard a hru na bicí nástroje. V současné době navštěvuje i obor zpěv.

Z těchto informací je patrné, že je Míša velmi aktivní hudebnicí. Kam ji život zavane ještě uvidíme, momentálně zahájila studiu na Střední škole prof. Zdeňka Matějčka obor Pedagogika.

Své absolventské vystoupení ve hře na bicí nástroje si Míša užije v klubech Parník a Stará aréna, kde rovněž vystoupí s kapelou „Neviditelný Diego“.

- KATERINA ZEMANOVA -

- LUCIE DOSTALOVA -

- PAVLA MIKESKOVA -

- LUDMILA KOZUSNIKOVA -

- ALZBETA KARBANOVA -

Alžběta Karbanová

7./I. taneční techniky

Alžběta Karbanová má nyní 13 let a je absolventskou tanečního oboru prvního stupně. Tanci se věnuje již od mala, její první baletní kroky vedly k Adéle Pollertové v Praze. Bety v té době bylo 5 let. Pokračovala v Baletní škole Pirueta a dále se protančila do baletní přípravky Národního divadla. Díky tomu,

že bydlela ve Středočeském kraji, chodila do ZUŠ ve Voticích. Nyní svůj taneční um předvádí u nás a je velmi talentovanou žákyní.

Mimo tance se Bety věnuje i hře na klarinet, kdy je nyní v druhém ročníku. Na zobcovou flétnu hraje od svých čtyř let, kdy v tomto věku začala chodit i do výtvarného oboru. Určitý čas hrála na klavír. Ve volném čase se věnuje umění a programování na počítači.

Ludmila Kožušníková

7./I. taneční techniky

Liduška Kožušníková má nyní 14 let a je absolventskou tanečního oboru prvního stupně. Tanci se věnuje již od mala, a to od 5 let.

Od tohoto věku se Liduška věnuje také hře na housle.

Za svůj život chodila také do sboru, folklorního sboru a komorní hry, kterou navštěvuje i nyní. Ve volném čase je se svou rodinou, tančuje, vyrábí různé

výrobky z kolárků a věnuje se četbě. Nyní má rozečteného Hraničářova učně.

Liduška je velmi šikovná tanečnice, která by jednou mohla být i paní učitelkou. Velmi ráda ostatním tanečnicím pomáhá a vysvětluje, jak prvek správně provést. Sama navrhuje prvky do choreografií, které s nadšením učí druhé.

Lucie Dostálová

7./I. taneční techniky

Lucka Dostálová má nyní 14 let a je absolventskou tanečního oboru prvního stupně. Tanci se věnuje již od mala, a to od 3 let. Od mala navštěvuje naši ZUŠ, stejně jako tančila v baletní přípravce Dvořákovy divadla.

Určitý čas se věnovala badmintonu, zpěvu a výtvarce. Má velmi ráda domácí zvířata. Ve volném čase se učí a tráví čas se svou rodinou.

Lucka se specializuje na skoky, velmi ráda vymýšlí nové, které by mohla zapojit do choreografií, na kterých většinou pracuje se svou taneční kolegyní Liduškou. Taktéž vyniká v akrobacii na koberci.

Kateřina Zemanová

4./II. taneční schopnosti

Kateřina Zemanová má nyní 17 let a je absolventskou tanečního oboru druhého stupně. Tanci se věnuje již od mala, její první taneční pohyby začaly

již ve třech letech, kdy začala s gymnastikou.

Od první třídy začala navštěvovat taneční obor ZUŠ, kde začínala u Nikity Brožkové, u které se dostala do závodního týmu, se kterým soutěžila a spolupracovala dva roky.

Nyní studuje gymnázium a ve volném čase se věnuje tanci a sportu. Ráda běhá a lyžuje, tráví čas se svým jezevčíkem Dastym. Hrála taktéž na klavír, a to čtyři roky. Katka je nadanou tanečnicí, která na sobě tvrdě pracuje, což je důvod, proč již vyhrála několik tanečních ocenění.

- KAROLÍNA MIZIKOVÁ - - KLÁRA LUXOVÁ - - VOJTĚCH DOBEŠ -
- LUKÁŠ NOVÁK - - DAVID NOVÁK -

Vojtěch Dobeš

7./I. výtvarná tvorba

Vojtěch Dobeš navštěvuje Základní školu Bohumínská a po prázdninách půjde do 9. třídy. K jeho velkým koníčkům patří florbal, hra na klavír, malba a kresba, fotografování, IT technologie což je taky obor, kterému by se chtěl v budoucnu věnovat.

O výtvarnou tvorbu se začal zajímat od 6 let.

Nastoupil tedy na Základní uměleckou školu Eduarda Marhuly, kde ho začala učit paní učitelka Eva Pilařová. Naučil se spoustu nových výtvarných technik a přístupů v tvorbě a byl úspěšný ve spoustě výtvarných soutěží a přehlídek. Mezi největší úspěchy patří Celostátní výtvarná soutěž "Hasiči a Život bez světla" kde získal hodnotné ceny, prohlídku hasičské stanice a publikaci jeho obrázku v knize. Při práci potřebuje klid a vlastní prostor pak je velmi soustředěný, pečlivý a snad i proto často zpracovával výtvarné náměty dekorativním přístupem.

Až teď v absolventském ročníku přešel Vojta z důvodu změny rozvrhu pod vedení paní učitelky Kláry Luxové, která jak sám říká: "mně zdokonalila v technice kresby s tužkou (stínování)". Z nabytých kresebných zkušeností těžil ve své absolventské práci. Velmi si cení všeho, čeho se studiem výtvarného oboru naučil.

Valérie Ludíková

7./I. výtvarná tvorba

Valérie Ludíková chodí do 8. třídy základní školy ZŠ Zelená 42, Ostrava. V Základní umělecké škole Eduarda Marhuly v Ostravě navštěvuje obory: hudební – hru na klávesy a výtvarný.

Pod vedením paní učitelky Kláry Luxové se Vája velmi dobře umístila v několika soutěžích. Vlastně hned v začátcích byla úspěšná v Mezinárodní výtvarné soutěži Madame Humanité a nedávno získala ocenění v prestižní mezinárodní výtvarné soutěži Lidice. Z obou úspěchů získala medaile, ale hlavně to nejceněnější zdravé sebevědomí. Hodnocení učitele i okolí ji podpořily ve vnímání sebe sama a začala si věřit a vážit svého talentu. "Výtvarno" ji doprovází i v jejích dalších koníčcích, kterými jsou čtení komiksů a kresba jejich představitelů. Mezi další její záliby patří počítačové hry a starost o tři hafany.

Díky studiu výtvarného oboru a jejím velkým úspěchům se Vája připravuje na přijímací pohovor na uměleckou školu, který by měl proběhnout v průběhu příštího školního roku. Pod vedením paní učitelky Mgr. Kláry Luxové se již pilně připravuje a taky sama doma se aktivně snaží pracovat na své volné tvorbě podle svých návrhů, které budou její vizitkou pro další studium na střední umělecké škole.

Karolína Miziková

7./I. výtvarná tvorba

Karolína Miziková navštěvuje devátou třídu Základní školy v Ostravě-Svinově. Karolínka je specifická v tom, že se výtvarnému oboru věnuje rovnou na dvou základních uměleckých školách a aktivně se tak připravuje ke studiu na střední umělecké škole. A jak sama říká: "...nikdy bych si nemyslela, že mi můj koníček vydrží pár měsíců, natož několik let. A jsem za to ráda. Je možné, že za pár let mě právě tohle bude živit. Třeba taková práce animátora mě v poslední době zaujala, i přes to, že počítačům a grafickým programům zatím moc nerozumím." Karolínka o sobě prozradila, že ráda čte knihy nejvíce cestou autobusem, když jede do školy, takže si čas ráda příjemně zkrátí. Další velká záliba je hudba, kterou poslouchá snad v každý možný okamžik. Ráda ji poslouchá třeba právě při práci na výtvarném projektu. Karolínka je velmi zodpovědná při své tvorbě a zejména při přípravě na přijímací zkoušky na střední uměleckou školu. Její talent vyniká především v kresbě. Za poslední dva roky udělala velké pokroky a velmi tak zdokonalila techniku stínování a zobrazování skutečnosti (zátiší, portrét). Nad svou volnou tvorbou dokáže zajímavě přemýšlet a vyjádřit se tak bezprostředně, citlivě a výtvarně zajímavou cestou. Dokáže samostatně vyřešit a zpracovat výtvarný úkol a promyslet výběr vhodné výtvarné techniky.

David Novák

7./I. výtvarná tvorba

David Novák studuje na Gymnáziu PORG v Ostravě Vítkovicích. Maminka objevila velký talent a chuť k výtvarnému projevu, když její synové pokreslili celý byt. David chodí do výtvarky naší Základní umělecké školy už od 4 let. Mezi jeho oblíbené předměty patří výtvarná výchova, tělocvik, chemie a biologie. Volný čas si plní čtením fantasy knížek a hraním videoher a když má čas, rád si zajezdí na kole.

Jeho nejoblíbenější technikou je kresba tužkou a pastelkami a velmi v ní vyniká. Pod vedením paní učitelky Evy Pilařové a následně Kláry Luxové dosáhl výborných výtvarných výsledků což se projevilo na mnoha výtvarných soutěžích a přehlídkách. Ve své volné tvorbě se věnuje použití netradičních výtvarných technik a dokáže samostatně a zajímavě řešit výtvarné zadání. Nejbližší je mu však kresebný projev a v technice stínování se velmi zdokonalil. Mám velkou radost, že se David aktivně věnuje umělecké tvorbě i doma ve svém volném čase.

Lukáš Novák

7./I. výtvarná tvorba

Lukáš Novák navštěvuje Gymnázium PORG v Ostravě-Vítkovicích a je bratrem Davida Nováka.

Na základní uměleckou školu chodí už od svých 4 let. Jeho velkým snem až dostuduje je, jak sám říká: "...být kuchařem nebo umělcem". Mezi jeho oblíbené výtvarné techniky, kterým se již dlouho intenzivně věnuje jsou kresba suchým pastelem a malba akrylovými barvami na plátno. Pod vedením paní

učitelky Evy Pilařové a následně Kláry Luxové dosáhl výborných výtvarných výsledků což se projevilo na mnoha výtvarných soutěžích a přehlídkách.

V posledních dvou letech objevil kouzlo malby a našel si tak cestu svého osobitého výtvarného vyjádření. Lukáš dokáže zajímavým způsobem samostatně zpracovat spoustu námětů. Mám velkou radost, že se Lukáš aktivně věnuje umělecké tvorbě i doma ve svém volném čase.

Barbora Suková

7./I. výtvarná tvorba

Barbora Suková je v osmé třídě na Základní škole Zelená v Ostravě. Její oblíbené předměty jsou výtvarná výchova, angličtina a historie. Ve svém volném čase ráda hraje hry na počítači a relaxuje v posteli. Každou možnou chvíli zaznamenává své momentální nápady do svého skicáku. Kresba tužkou je Báře nejbližší, ale vyniká ve všech směrech výtvarné tvorby (kresba, malba, grafika, prostorová tvorba). Ve svém uměleckém projevu si našla vlastní zálibu v čisté a bezprostřední kresbě tužkou. Fascinuje ji zejména figurální tematika v podobě zachycení různých pozic a pohybu lidského těla včetně jeho fragmentů stejně tak i prostorová tvorba v keramických objektech.

Výtvarný obor na základní umělecké škole studuje již od přípravného ročníku. Pamatuje si, jak byla úspěšně přijata a taky pochválena za svůj bezprostřední kresebný projev v obrázku "Portrét maminky". Za zkušenosti a znalosti je ráda i za možnost

i časoprostor svobodně a osobitě projeviti svou uměleckou duši, zájem a chuť tvořit má velkou. V umělecké tvorbě, jak sama říká: "...se cítí dobře a úspěšně". Velkou motivací byl vzor její umělecky úspěšné sestry, která byla taky absolventkou výtvarného oboru a byla úspěšně přijata na střední uměleckou školu v Opavě. V neposlední řadě je taky ráda za pozitivní zpětnou vazbu na její tvorbu a podporu ze strany paní učitelky K. Luxové a reakce okolí.

Vojtěch Dobeš
7./I. výtvarná tvorba

Valérie Ludíková
7./I. výtvarná tvorba

Karolína Miziková
7./I. výtvarná tvorba

David Novák
7./I. výtvarná tvorba

Lukáš Novák

7./I. výtvarná tvorba

- EVELINA KRAMAROVA -

- VIKTORIE GEMELOVA -

- EVA PILAŘOVA -

- TEREZIA BLAHUTOVA -

- KATEŘINA BESTOVÁ -

- SÁRA PETŘKOVSKÁ -

TEREZIA BLAHUTOVÁ

7/I. výtvarná tvorba

Terezia Blahutová je výtvarně nadaná a velmi pilná žákyně. Její tvorba vykazuje vlastní přemýšlivost, zodpovědnost a výsledek s osobitou výtvarnou výpovědí. Během sedmiletého studia byla vždy aktivní a snaživá. Každoročně se zúčastňovala různých prestižních soutěží s mnoha úspěchy, její práce se často objevovaly na různých výstavách a přehlídkách. Má všechny předpoklady pro tvůrčí činnost, kterou může zúročit ve svém dalším životě.

Rozhodně si zaslouží pochvalu za svou práci a zodpovědnost k plnění úkolů. Přeji ji hodně dalších výtvarných nápadů a ať ji zájem o výtvarné umění neopouští!

Kreslení jsem milovala již od doby, co jsem uměla udržet první pastelku v ruce. V době, kdy jsem ještě chodila do mateřské školy, jsem začala navštěvovat hodiny výtvarné tvorby u paní učitelky Pilařové v jejím podkrovním ateliéru Základní umělecké školy Eduarda Marhuly sídlící ve vilce v Ostravě – Muglinově, kde jsme měli vždy příjemnou až skoro domácí atmosféru.

Řekla bych, že základ a lásku k umělecké tvorbě jsem zdělila nejen po svém pradědečkovi a babičce, kteří také ve svém volném čase malovali, ale také po svém strýci, který kromě toho, že se vyučil uměleckým kovářem, také krásně maloval při svém studiu.

Za svých 7 let výtvarného studia jsem obdržela řadu ocenění v mnoha soutěžích, které jsem získala pod vedením paní učitelky Evy Pilařové. Těším se z toho, že moje malby dělají radost mým rodičům a navíc vhodně zaadjustované a zarámované zdobí interiéry nejenom u nás doma, ale i u mých příbuzných. Po dobu studia jsem jich vytvořila hodně.

Od roku 2016 začala k paní učitelce Pilařové docházet i moje sestra Mariannka, se kterou je „výtvarka“ zase o něco pestřejší a jsem ráda, že jí tvorba baví podobně jako mě, o čemž svědčí i její úspěchy a ocenění. Budu vždy ráda vzpomínat na všechny hodiny strávené ve výtvarném ateliéru plné barev, fantazie, radosti i smíchu. Samozřejmě také na svou milou paní učitelku Evu Pilařovou, která se mně vždy s láskou věnovala.

EVELÍNA KRAMÁŘOVÁ

7/I. výtvarná tvorba

Evelína Kramářová byla přijata ke studiu výtvarné tvorby v roce 2018 a zařazena pro svůj mimořádný výtvarný talent do 5. ročníku I. stupně. Má neobyčejnou imaginární fantazii, na svůj věk ovládá dokonale kresbu a umí se orientovat v zadaném úkolu. Je trpělivá, se zájmem a vždy dobře vystihne svůj osobitý záměr sdílet danou skutečnost. Během svého studia se aktivně zapojovala do vyhlášených soutěží a k jejím největším úspěchům patří získá-

ní 1. místa v celostátní soutěži MVČR oceněné ministrem vnitra Janem Hamáčkem s názvem „Nomofobie“ a hlavní ocenění v celostátní soutěži „Čímtačára“. Její výtvarný projev je velmi zajímavý a precizní. V současné době se denně připravuje na prestižní celostátní a mezinárodní soutěže a pevně věřím, že bude opět úspěšná. Evelínce přeji, aby ji nadále výtvarná tvorba naplňovala a možná se jednou dočkáme, že z ní bude známý umělec! Moc ji to přeji.

Do Základní umělecké školy Eduarda Marhuly jsem nastoupila v roce 2018 a byla jsem přijata úspěšným složením přijímací zkoušky do 4. ročníku I. stupně. Do té doby jsem byla samouk, doma jsem denně kreslila, skicovala, malovala a tvořila. Přijetím ke studiu se mé nadání začalo naplno rozvíjet a já výtvarnému oboru úplně propadla. „Výtvarka“ mě nejenom naplňuje, ale umožňuje mi přenášet se do světa imaginární fantazie a nepředstavitelných možností vidění světa na „to“ mé vnitřní citění. Výtvarná tvorba a čas strávený nad různými druhy formátů mi napomáhá relaxovat a částečně se odprostit od všední, někdy černobílé reality.

Velké díky patří mé paní učitelce Evě Pilařové, která je pro mě tou nejlepší a nejmilejší učitelkou. Umí mě podpořit v tvorbě, vede mě uvážlivě k dalšímu výtvarnému kroku a zadává zajímavé náměty ke zpracování. Díky ní jsem dosáhla několika úspěchů, které mě hodně podpořily do mé další tvorby. V současné době den-

ně pracuji a kreslím k prestižním celostátním a výtvarným soutěžím, nepaličkuji, ale kreslím paličkovanou krajkou k soutěži „Lidice“ a připravuji se na „Sklářskou soutěž“. Snažím se tyto náročné kresby a návrhy dovést k dokonalosti a být opět úspěšná. Do budoucna koukám optimisticky, ještě nevím, čím budu. Každopádně nejprve vystuduji všeobecné vzdělání a následně vysokoškolské. Jestli to bude umělecké, budu se mu plně a s pokorou věnovat. Ale ať přijde cokoliv, беру vše tak, co mi život nabízí.

KATEŘINA BESTOVÁ

7/l. výtvarná tvorba

Kateřina Bestová je velmi inteligentní, vnímavá a mimořádně nadaná žákyně. K zadanému výtvarnému úkolu přistupuje s rozmyslem, umí se orientovat v práci a rozumí daným souvislostem. Po dobu svého studia se pravidelně zúčastňovala výuky a s nadšením kreslila, malovala, vyráběla, či modelovala. Za svou píli, nápady v tvorbě a zájem byla několikrát oceněna v různých okresních, krajských, celostátních, či mezinárodních soutěžích. Její práce jsem často vystavovala na různých výstavách výtvarného oboru.

Zaslouží si velkou pochvalu za svou práci a zájem o výtvarné umění. Vždy budu na tuto charismatickou dívku vzpomínat!

Mého výtvarného talentu si všimla již paní učitelka v Mateřské škole Lechowiczova, která rodičům doporučila, aby mě přihlásili do umělecké školy.

Na základě doporučení svých známých vybrali Základní uměleckou školu Eduarda Marhuly a já jsem se stala 5-ti letech její žákyní. Od mých raných studií až k absolutoriu mě provázela milovanou výtvarkou paní učitelka Mgr. Eva Pilařová, pod jejímž vedením jsem postupně začala rozvíjet své kresebné a malířské schopnosti. Získala si mě svým laskavým a lidským přístupem k dětem, naučila mě mít ráda výtvarné umění, nahlédnout do nitra výtvarného jazyka a chápat nejen realitu kresby, či malby, ale i složitou uměleckou abstrakci. Nabyté zkušenosti jsem uplatnila v různých krajských, celostátních a mezinárodních soutěžích a mnohé z nich za 7 let vyhrála. K mým největším úspěchům patří Čestné uznání v celostátní soutěži „Komenský a my“, 1. místo v mezinárodní soutěži „Bienále fantazie“ na Slovensku a 1. místo v mezinárodní soutěži „Holocaust“ s názvem Vězněné děti. Tato expresivní kresba vězněných malých dětí byla vystavena v galerii Univerzity Karlovy a byla vyfocena s rektorem UK a předsedou Poslanecké sněmovny, kteří zahajovali slavnostní vernisáž výstavy všech oceněných žáků. O skvělém pedagogickém vedení paní učitelky svědčí to, že stále navštěvuji její hodiny a všechny výtvarné činnosti mě baví.

VIKTORIE GEMELOVÁ

7/l. výtvarná tvorba

Viktorie Gemelová nastoupila ke studiu výtvarné tvorby v roce 2019 a pro svůj mimořádný talent byla ihned zařazena do 5.r očního I. stupně. Je to velmi citlivá dívka s rozumným uvažováním, výbornou představivostí, pečlivým vypracováním a vnitřní fantazií, kterou umí uplatnit ve svém jemném a bohatém výtvarném vyjadřování. Za krátkou dobu svého studia dokázala uspět v několika soutěžích a pilně se připravuje na dlouhodobé projekty, do kterých se ochotně zapojila.

Viktorii přeji hodně úspěchů a nápadů v její další tvorbě !

SÁRA PETŘKOVSKÁ

4/II. výtvarná tvorba

Sára Petřkovská je absolventkou II. stupně ve studijním zaměření Výtvarná tvorba. Připravovala jsem ji také na přijímací zkoušky na Střední uměleckoprůmyslovou školu v Ostravě, ale i když byla dobře připravená, nedostala se ke studiu pro velký počet zájemců. Vybrala si Střední školu zahradnickou a pomalu se připravuje k maturitě. Sára má rozhodně výtvarné nadání, její výsledky práce mají dobrou kvalitu, jsou výtvarně dobré, kompozičně i barevně vyvážené a současně vykazují vlastní přemýšlivost a osobitou výtvarnou výpověď. Za dobu jejího studia poznala různé výtvarné techniky, ale nejvíce ji těší kresba uhlím a práce na stojanu podle modelu. Její práce jsem několikrát vystavovala na výtvarných přehlídkách.

Sáře přeji, aby vše, čemu se naučila v Zušce, uplatnila i ve svém dalším životě, dokázala si třeba namalovat vlastní obraz a těšila se ze všech svých výtvarných činností.

K paní učitelce Evě Pilařové jsem začala chodit do výtvarného oboru na začátku 9. třídy. Po vykonání přijímací zkoušky jsem byla přijata do 1. ročníku II. stupně a chtěla jsem se v poměrně krátkém čase připravit na talentovanou uměleckou zkoušku. Paní učitelka se mně ve všem trpělivě věnovala, ukázala mi postupy v kresbě a malbě a poukázala mi, jak si rozšířit umělecké smýšlení. Usilovně jsem tvořila a dokonce jsem zvládla nakreslit 20 prací k předložení komisi. Přestože jsem nakonec nebyla přijata, tak jsem na školu nezanevřela a pokračovala dál ve studiu. Velmi ráda dále navštěvuji hodiny pod vedením mé skvělé paní učitelky a v současné době se připravuji na vypracování dvou absolventských prací. Zvolila jsem si abstrakci a realitu. Na výtvarku v Muglinově budu vždy ráda vzpomínat.

TEREZIA BLAHUTOVÁ
7/I. výtvarná tvorba

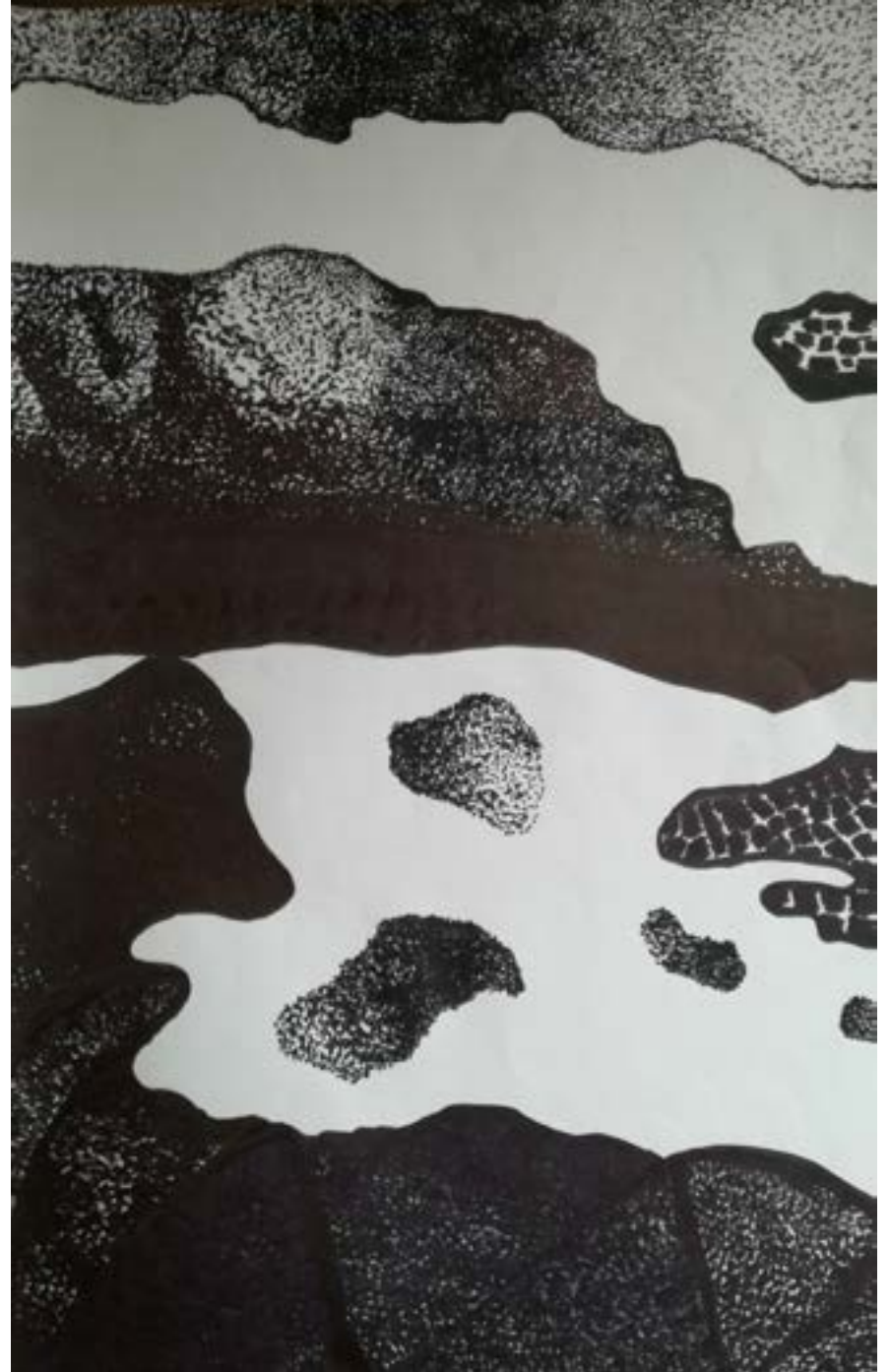

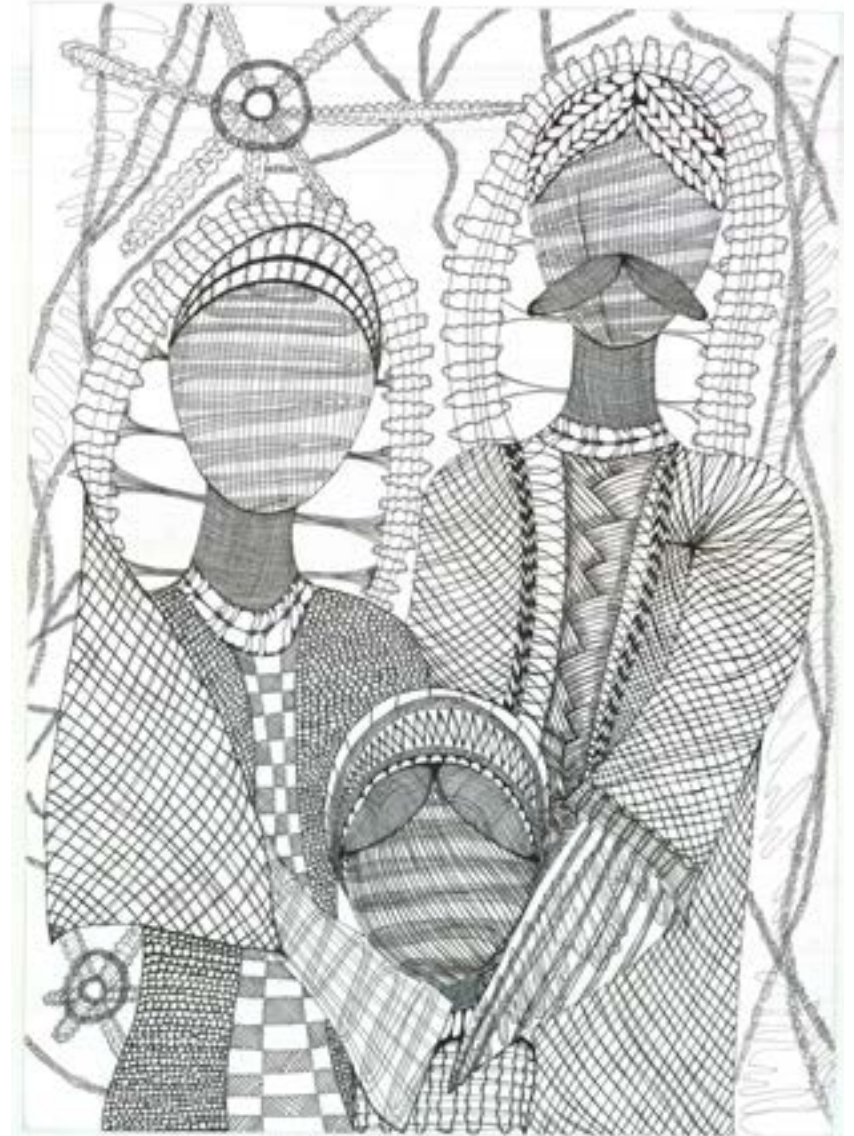
EVELÍNA KRAMÁŘOVÁ

7/l. výtvarná tvorba

KATEŘINA BESTOVÁ
7/I. výtvarná tvorba

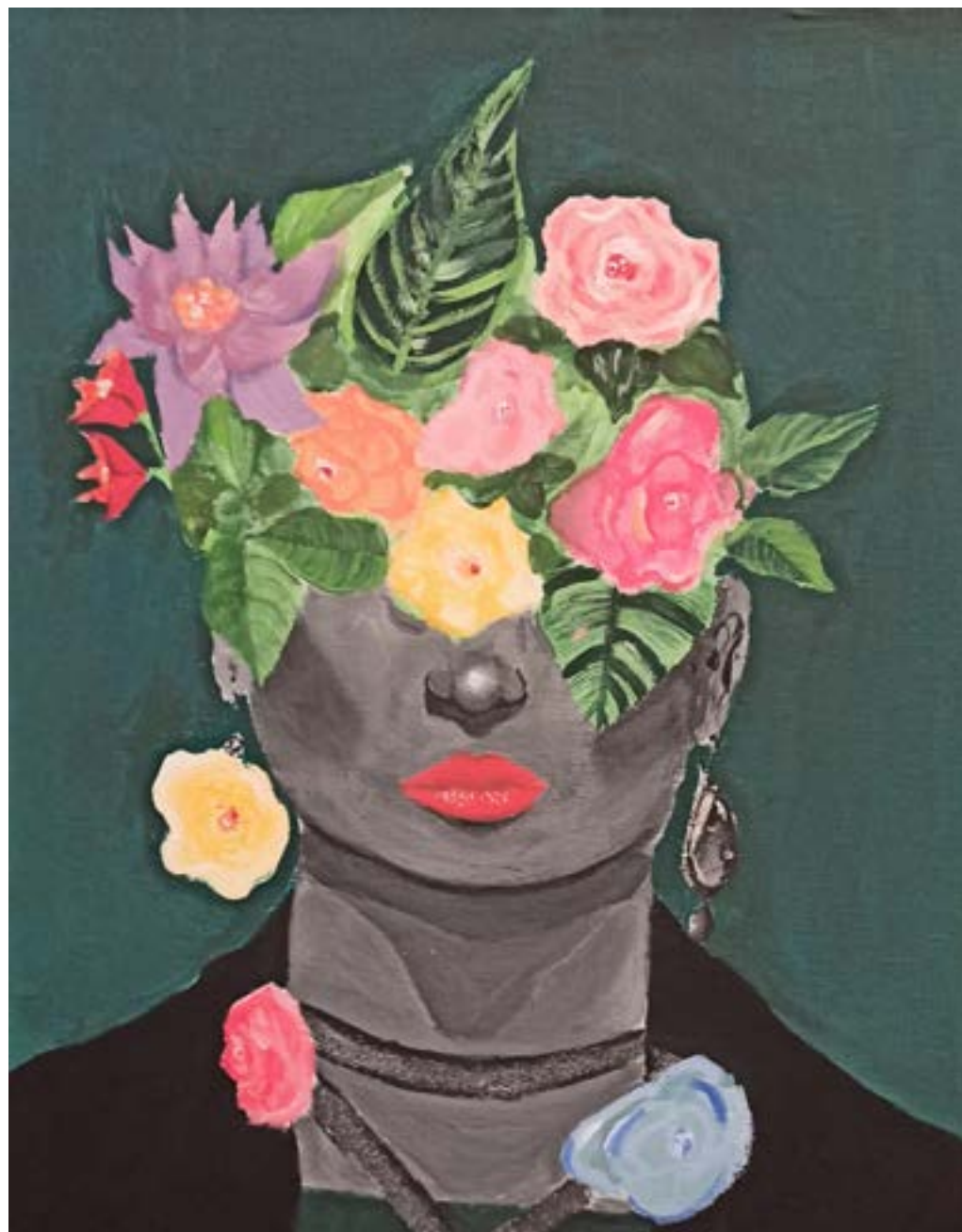

VIKTORIE GEMELOVÁ
7/l. výtvarná tvorba

SÁRA PETŘKOVSKÁ
4/II. výtvarná tvorba

SÁRA PETŘKOVSKÁ
4/II. výtvarná tvorba

- SÁRA STOKLASKOVÁ - - BARBORA PUSTĚJOVSKÁ - - KRISTINA BREZANSKÁ -
- JANA BUCHTOVÁ - - MARTINA FISCHEROVÁ -

Sára Stoklasová

7./I. hra na flétnu

Jmenuji se Sára Stoklasková, je mi 16 let a navštěvuji sedmý ročník hry na příčnou flétnu u paní učitelky Marty Fischerové. Prvním rokem navštěvuji Gymnázium Hladnov. Ve volném čase ráda fotím, čtu, sportuji, trávím čas s rodinou a kamarády nebo poslouchám hudbu. Kvůli nedostatku času se teď věnuji jen hraní na příčnou flétnu. V budoucnu bych ráda po střední škole vystudovala stomatologii a následně se stala zubním lékařem.

Na flétnu jsem začala hrát v první třídě, kdy jsem poprvé hrála na zobcovou flétnu. Začala jsem na ní hrát, protože jsem vždy, už od mala, chtěla hrát na nějaký hudební nástroj, rozumět notám nebo mít bližší vztah k hudbě. Po nějaké době jsem chtěla vyzkoušet jiný nástroj a mým rozhodnutím byla příčná flétna, protože se mi líbilo, jak zní a že je vzhledově odlišná od flétny zobcové. Pevně doufám, že tyhle záliby mě neomrzí, že se budu dobře učit a že se mi v budoucnu splní to, co si velice přeji.

Jana Buchtová

7./I. hra na flétnu

Jmenuji se Jana Buchtová a jsem v sedmém ročníku hry na příčnou flétnu u paní učitelky Marty Fischerové. Příčnou flétnu jsem si mezi ostatními hudebními nástroji vybrala nejen kvůli nádhernému tónu, ale i kvůli širokému repertoáru od barokní hudby přes klasicismus až po jazz. Ve svém volném čase ráda chodím do divadla (obzvláště na operu), na koncerty filharmonie a na festivaly vážné hudby (od Smetanovy Litomyšle až po Pražské jaro). Aktuálně studuji na osmiletém gymnáziu PORG Ostrava, kde bych letos měla odmaturovat v rámci mezinárodního vzdělávacího programu International Baccalaureate. Před dvěma lety jsem si středoškolské studium zpestřila studijním pobytem na Western Reserve Academy v Ohiu díky americkému stipendijnímu programu ASSIST. K mým dalším mimoškolním aktivitám patří debatování na turnajích Asociace debatních klubů a účast na všemožných politických simulacích (model OSN, NATO či amerického kongresu). Mé budoucí plány budou nejpravděpodobněji směřovat do zahraničí (do UK nebo USA), kde bych chtěla na vysoké škole studovat ekonomii možná v kombinaci s politologií. Pokud budu mít tu příležitost, ráda bych v hraní na příčnou flétnu pokračovala ve vysokoškolském orchestru či jiném hudebním souboru.

Barbora Pustějovská

7./I. hra na zobcovou flétnu

Na zobcovou flétnu jsem začala hrát v 6 letech. V 1. třídě to byl asi rok, co jsem se dozvěděla, že mám astma. Nastoupila jsem na ZŠ Porg, kde jsem se mohla přihlásit na výuku zobcové flétny k paní učitelce Martině Fischerové. Tehdy jsem jí oznámila, že budu hrát jen rok a jen kvůli astmatu, ale flétna se mi zalíbila a hraji na ni již sedmým rokem. Teď už spíše hraju pro zábavu. Ve 3. třídě jsem přestoupila na ZŠ Škarvady a na flétnu jsem musela dojždět větší vzdálenost, což mě ale neodradilo. Po 5. třídě jsem nastoupila na Wichterlovo gymnázium, kde jsem doteď. Po gymnáziu bych chtěla na nějakou dobrou školu na práva anebo někam do světa na žurnalistiku. Hraju hokejbal asi 4 roky. Baví mě sportovat, ale nejraději ze všeho jsem se svými dvěma morčaty Lokim a Thorem.

Pojmenovaných podle postav z Marvelu. Ráda sleduju seriály a filmy. Ráda čtu a maluju. Pokud to půjde, budu na flétnu hrát ještě dlouho.

Kristina Brezanská

7./I. hra na flétnu

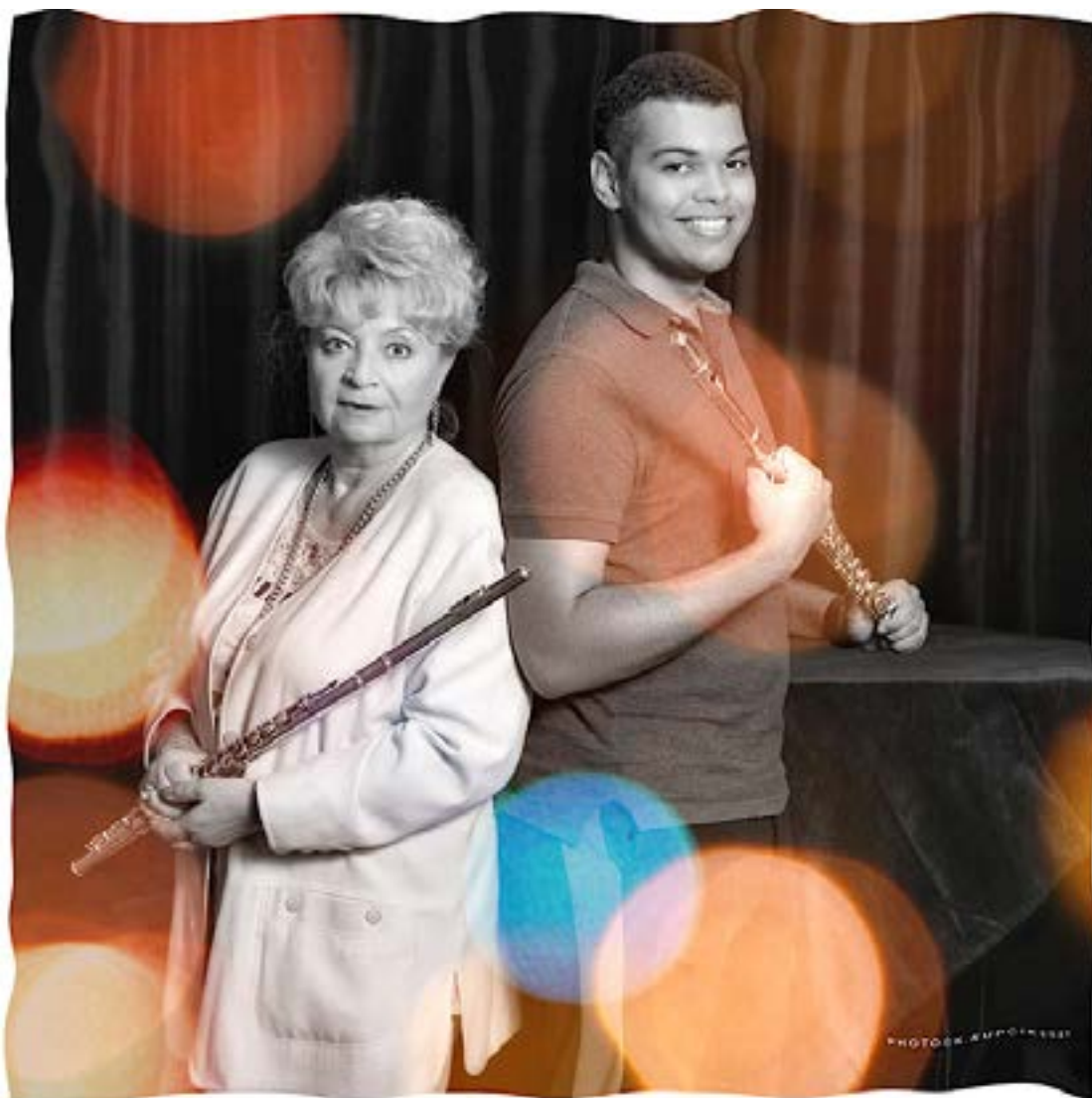
Jmenuji se Kristina Brezanská, a jsem studentka 6. ročníku gymnázia Volgogradská. Díky svým rodičům jsem vždy měla možnost, vyzkoušet si téměř vše ať už ve sportu či hudbě. Podporovali mne a stále podporují ve všem, co mě baví.

Hudbě se věnuji nejdéle. Začínala jsem ve třídě paní učitelky Martiny Fischerové na sopránovou flétnu ještě ve školkovém věku, později jsem přidala také flétnu příčnou, klavír u paní učitelky Hany Čašové a sborový zpěv v Ostravském dětském sboru.

Během studia jsem se úspěšně účastnila několika soutěží, přehlídek a festivalů. Ráda hraji v komorním souboru a pravidelně jsem vítala malé občánky našeho obvodu na mariánskohorské radnici.

Sport je mým velkým koníčkem. Mé první kroky vedly k tanci v taneční škole TK Trend, kde jsem se věnovala především latinskoamerickým tancům. Později jsem se rozhodla pro disco dance, a stala se tak součástí taneční skupiny Akcent Ostrava. Jelikož jsem neustále chtěla zkoušet něco nového, rozhodla jsem se pro street dance, a dnes už jsem členem taneční školy Beat Up Ostrava. Také jsem si velmi oblíbila zimní sporty, a to zejména lyžování. Na Bílé jsem se naučila udělat svůj první oblouk, později se díky trenérům závodního týmu Ski Bílá zúčastnila mistrovství České republiky.

V budoucnu bych chtěla.....

- VĚRA JURÁNKOVÁ - WILSON QUIALA -

Wilson Quiala

4./II. hra na flétnu

Již 14 let sbírám vědomosti nejen z oblasti hudby u paní učitelky Věry Juránkové. Za tu dobu jsem se učil hrát na flétny zobcové- sopránovou, altovou, sopraninovou a nakonec i flétnu příčnou. Po dobu svého studia jsem se účastnil různých vystoupení, přehlídek a soutěží, kde jsem se umisťoval na předních místech a zlatých pásmech. Dodnes hraji na mnohých mimoškolních akcích. V současnosti je mou prioritou studium na lékařské fakultě a splnil si svůj dětský sen- stát se lékařem. V paní učitelce jsem poznal nejen erudovaného kantora a flétnistku, jejíž hra pro mě byla vždy vzorem, ale především skvělého člověka. Pod jejím vedením jsem pronikal nejen do tajů hudby, možností a záludností samotného nástroje, ale i života a získal v hudbě krásného koníčka snad na celý život.

Absolventi ze třídy Zuzany Tomáškové

- JULIE SAJDLOVÁ - ZUZANA TOMÁŠKOVÁ - NELA NOVOTNÁ -

Julie Sajdlová

7./I. hra na zobcovou flétnu

Julie se začala věnovat hře na zobcovou flétnu již v přípravném ročníku. Je šikovná, skromná, tichá a ráda se směje. Během studia se zúčastnila soutěže ve hře na zobcovou flétnu, kde v 0. kategorii získala 1. místo. Taky hraje ve flétnovém souboru, který se pravidelně účastní kulturních akcí. Krom hraní na zobcovou flétnu se věnuje karate, kde má velké úspěchy nejen v České republice, ale i v zahraničí. Ve volném čase ráda chodí ven se svými kamarády a tráví čas s rodinou. Krom toho ráda jezdí na kole a pennyboardu.

Nela Novotná

7./I. hra na zobcovou flétnu

Nela Novotná chodí do ZUŠ od svých 7 let. Je šikovná, hodná a ráda si v hodinách vykládá. Hraje ve flétnovém souboru. Kromě hry na zobcovou flétnu jí baví jízda na koni a ráda se učí angličtinu, kterou zdokonaluje sledováním filmů v anglickém jazyce.

Absolventi ze třídy Michala Žáčka

- LUISA QUIALA - MICHAL ŽÁČEK -

Luisa Quiala

7./I. hra na saxofon

Luisa Quiala, přišla ke mně na saxofon jako malá dívka, která na co sáhne, jí jde. Takže nebylo divu, že kromě saxíku stíhala hrát i v televizních pořadech, tančit, basketit, šálit (rozuměj, být zavěšená ve vzduchu za šálu a tam i tančit) a v neposlední řadě i zpívat. Dnes je z ní osobnost, která ví, co chce a sama si hledá svou cestu v hudbě. Moc rád ji učím, protože je opravdu přirozený talent a chápe souvislosti, kromě toho je v hudbě tak přirozeně uvěřitelná, že se opravdu těším, čím mě ještě překvapí.

Kryštof Janáček

4./II. hra na saxofon

Jmenuji se Kryštof Janáček a studuji čtvrtým rokem saxofon u Michala Žáčka.

Saxofon se mi líbil už v předškolním věku, tak mě v sedmi letech moji rodiče přihlásili na ZUŠ v Hranicích na Moravě, pod vedení Miroslava Smrčky, na klarinet. Klarinet byl povinný nástroj, na kterém jsem se naučil základy a po čtyřech letech se jasně rozhodl. V jedenácti letech jsem se začal učit hrát na saxofon. V šestnácti letech, po přestěhování do Ostravy jsem začal chodit k Michalovi Žáčkovi na ZUŠ Eduarda Marhuly. Michal Žáček není pedagog, kterého si každý rodič dokáže představit.

Je otevřený svým žákům a jejich nápadům. Díky němu bych si přál se dále věnovat saxofonu a muzice do budoucna.

- KOTKOVÁ KLÁRA - FOLTOVÁ MICHAELA - IGOR VAŠUT -

Klára Kotková

4./II. hra na zobcovou flétnu

Klárka začala navštěvovat naši ZUŠ ještě coby dítě mateřskou školou povinné. Do naší školy ji přivedl tatínek Petr, rovněž bývalý žák-kytarista našeho vzdělávacího ústavu.

Už od prvního setkání s Klárou bylo zřejmé, že se jedná o velmi citlivé a muzikální dítě, což Klárka dokazovala po celou dobu studia při školních i mimoškolních koncertních akcích.

Během doby, kdy Klárka navštěvovala naši základní uměleckou školu, z ní vyrostla krásná mladá dáma s vlastními názory a s osobitým estetickým cítěním. Což prokazuje nejen v muzicírování, ke studiu hry na zobcovou flétnu si přibrala ještě druhý obor hry na keyboard, ale v neposlední době i ve svých dalších aktivitách fotografii a četbě. O tom, že Klárka ještě zdaleka neřekla své poslední slovo a máme se od ní na co těšit i na poli vědy, svědčí její současné studium na střední chemické akademika Heyrovského v Ostravě.

Klárka je šikovná a aktivní jako sólistka, tak i jako členka naší třídní kapely „Neviditelný Diego“, se kterou doufejme na jaře vystoupí i na absolventském koncertu v klubu Parník a v klubu Stará aréna.

- NINA POSPÍŠILOVÁ - HANA ČAŠOVÁ -

- HANA ČAŠOVÁ - VERONIKA BUČKOVÁ -

Nina Pospíšilová

4./II. hra na klavír

Nina se narodila do prostředí, kde se pořád hrálo. Její starší sestra Anička hrála na klavír a na bicí, tatínek hrál amatérsky v kapele na kytaru a v jejich domě byla a je dokonce zkušebna. Všichni u Pospíšilů mají hudbu hodně rádi a obě děvčata měla vždy doma velkou podporu.

Bylo proto naprosto přirozené, že Nina už od 5 ti let začala hrát na klavír a dělat všem jenom radost.

Když jí bylo 8 let a měla za sebou první úspěšné soutěže v sólové hře na klavír, vzniklo v naší třídě nové klavírní duo. Od roku 2010 hrála Nina společně s Nelou Kozinovou až do loňského roku, kdy Nela odešla studovat do Prahy. Jejich společné muzicírování bylo úspěšné dokonce i v mezinárodním měřítku - ze soutěže Klavírna Orava v Dolnom Kubíně si přivezly dvakrát vítězství. Neminul jediný školní rok, aby si spolu nezahrály a byly ozdobou každého třídního koncertu, zastavila je až pandemie.

Dnes je Nině 19 let, je studentkou Matičního Gymnázia v Ostravě a letos ji čeká nejen maturita, ale zároveň rozhodování se, co dál.

„K mým zájmům patří především hudba - hra na klavír a zpěv. Zpívám ve školním sboru a mám vlastní kapelu. Také jsem režírovala školní muzikál a choreografie na ples MGO. Tanec - scénika, balet, ale i latinskoamerické tance. Rada sportuji a věnuji se přátelům. Po maturitě bych se chtěla hlásit na obor Muzikálové herectví na JAMU“.

Jsem opravdu ráda, že Nina o sobě napsala tato slova a moc jí přeju, aby v životě zúročila a tvůrčím způsobem rozvinula všechno to, co se doposud naučila.

Veronika Bučková

7./I. hra na klavír

Veroniku přivedla do mé klavírní třídy maminka a od počátku mezi námi vzniknul opravdu hezký vztah. V letošním školním roce, po 6 letech společné práce, Veronika v naší klavírní třídě absolvuje 7.ročník I. stupně.

S chutí hraje především romantické skladby a jsem moc ráda, že mezi své oblíbené činnosti a zájmy řadí také hru na klavír, poslech hudby a četbu.

Nezapomíná však ani na sport – od mala lyžuje a začíná ji velmi zajímat snowboard.

Velmi mě zaujala její smysluplná pomoc pěstounským rodinám, která není u slečen v jejím věku vůbec obvyklá. Verunka už totiž pátým rokem společně s tetou, která se věnuje práci s pěstouny, jezdí na víkendové nebo týdenní pobyty s osvojenými dětmi a hlídá děti když teta školí jejich rodiče.

Přeju Verunce hodně štěstí, ať už bude v životě dělat cokoli a věřím, že hudba pro ni zůstane vždycky dobrou kamarádkou.

Zuzana Korpasová

7./I. hra na klavír

Moje hudební kariéra začala v roce 2013, když mi bylo 5 let. Dva roky jsem chodila do přípravy a poté jsem nastoupila do prvního ročníku. Nyní absolvuji první stupeň a tím vším mě provedla paní učitelka Jana Davidová, za celých 9 let mě ani jednou nepřeradila k někomu jinému, což se divím, ale zároveň děkuji! Přestože jsem už asi ve třetím ročníku paní učitelku přerostla, nemělo to vliv na to, kdo je tady šéf. Na našich hodinách je vždy veselo. I když sem tam zapomenu cvičit, vždy to zaobalím do takového vtipu, že neodolá ani paní učitelka.

Celkově bych chtěla poděkovat za krásných 9 let na této škole a také přeji paní učitelce, aby za mě dostala stejně vtipné, vysoké a šikovné dítě, se kterým se nikdy nebude nudit.

Zuzana Korpasová

hodiny jsou zábavné a málokdy stejné. Improvizace, nápady a dobrá nálada u nás nechybí!

Těším se na absolventský koncert, kde to Zuzka jistě rozbalí ve velkém!

Jana Davidová

Absolventka Zuzana Korpasová je velmi muzikální a šikovná klavíristka, která se ve světě hudby určitě neztratí. Nikdy jsme se nehrnuly na klavírní soutěže, což vůbec nevnímám jako ztrátu. Zuzka je aktivní muzikant a to má pro mě velkou hodnotu. 90% procent skladeb zahraje podle sluchu a když už se mi podaří donutit ji, aby používala i tu zbytečnou věc – noty, patřičně to oslavíme.

Zuzka patří k žákyním, na které se vždy těšíte,

- LUCIE KUBICOVÁ - JANA NETOČNÁ -

- ELIŠKA STARICKÁ - JANA NETOČNÁ -

Eliška Stařická

7./I. hra na klavír

Na klavír jsem začala chodit, když jsem byla ve 4. ročníku základní školy. Právě ke hře na klavír mě inspiroval můj tehdejší třídní učitel, kterého jsem měla od 3. do 5. ročníku základní školy. Každé ráno o přestávce ve třídě hrával různé skladby jako například Turecký pochod od Mozarta anebo River Flows in You od Yiruma a mě to vždy hodně fascinovalo. A tak jsem se rozhodla, že hru na klavír vyzkouším. Klavír nebyl mým prvním hudebním nástrojem, ještě předtím jsem od školky až do 2. třídy hrála na zobcovou flétnu, ale po čase mě to už tolik nenaplnovalo, a tak jsem s flétnou skončila. Mou první učitelkou na klavír byla Lenka Formanová, která sice hned po 1. pololetí musela odejít na mateřskou, ale předala mi důležité základy. Po ní si mě převzala paní učitelka Karolína Coufalová, která mě učila až do 5. ročníku ZUŠ. Paní učitelka byla docela přísná, ale hodně mě toho naučila, dokonce mě jednou přihlásila na klavírní soutěž, a i když jsem nebyla úspěšná, tak to byla pro mě velká zkušenost, která mě posunula dál. Od 6. ročníku mě učí paní učitelka Jana Netočná, díky které se mi zase vrátilo nadšení do hry na klavír, které jsem měla, když jsem s klavírem začínala. Jsem moc ráda za všechny roky strávené v ZUŠ a rozhodně budu pokračovat ve studiu i nadále.

Jana Netočná:

Eliška nastoupila svou klavírní dráhu v září roku 2015 zde na ZUŠ, kde byla její první učitelkou

Lenka Formanová. Vyučovat mohla pouze půl roku před nástupem na mateřskou dovolenou a proto dostala Eliška novou učitelku Bc. Karolínu Coufalovou, Dis. Do mé třídy přešla až v 6. ročníku a pevně doufám, že pod mým vedením úspěšně dokončí jak první cyklus, tak i ten druhý. Eliška mě zaujala svou muzikálností, technikou i poctivou přípravou. V mé třídě Eliška zaujímá vyjimečné místo právě vysokou kvalitou svého hudebního projevu. Musím přiznat, že letošní absolventské zkoušky budou takovým „křtem ohněm“, protože jsem ji zatím neviděla veřejně hrát. Věřím však, že vybrané skladby ji pomůžou trému zvládnout a slavnostně ukončí první hudební období.

Lucie Kubicová

7./I. hra na klavír

Klavír byl můj vysněný nástroj, možná i proto, že na něj moje mamka kdysi hrála. Nejprve jsem jako malá zkoušela hrát na keyboard, ale mamka mě raději přihlásila do klavíru. Mojí první učitelkou byla Karolína Coufalová, se kterou mě hraní na klavír opravdu bavilo. O pár roků později přišla nová paní učitelka Jana Netočná a tu mám také moc ráda. Má svoje techniky, kterými dobře naučí ovládat nástroj. Hraní na klavír mám mega ráda, protože se při něm dokážu úplně odreagovat... Klavír není jediným mým koníčkem, ve druhé třídě jsem začala chodit do Ostravského dětského sboru a jsem jeho členkou do teď. Ještě jsem sólově zpívala a chodila do tanečků. Je to fakt neuvěřitelné, že už je to sedm let.

Jana Netočná:

Lucka začala chodit na hodiny klavíru, když byla ve 2. třídě základní školy, k paní učitelce Karolíně Coufalové.

Do mé třídy přešla až v 6. ročníku a já doufám, že pod mým vedením úspěšně dokončí první i druhý stupeň hudebního studia. Lucku provází hudba ve dvou oblastech, vedle klavíru také zpívá v Ostravském dětském sboru naší ZUŠ. Lucka je muzikální a proto jsem ráda, že ji od cvičení neodradila ani pandemie a s ní spojená distanční výuka. Letošní absolventské zkoušky budou takovým „křtem ohněm“, protože jsem ji dosud neviděla veřejně vystupovat. Věřím však, že ji motivují skladby, které jsme společně vybraly, a udělá krásnou tečku za prvním cyklem.

Absolvent ze třídy Kateřiny Majerské

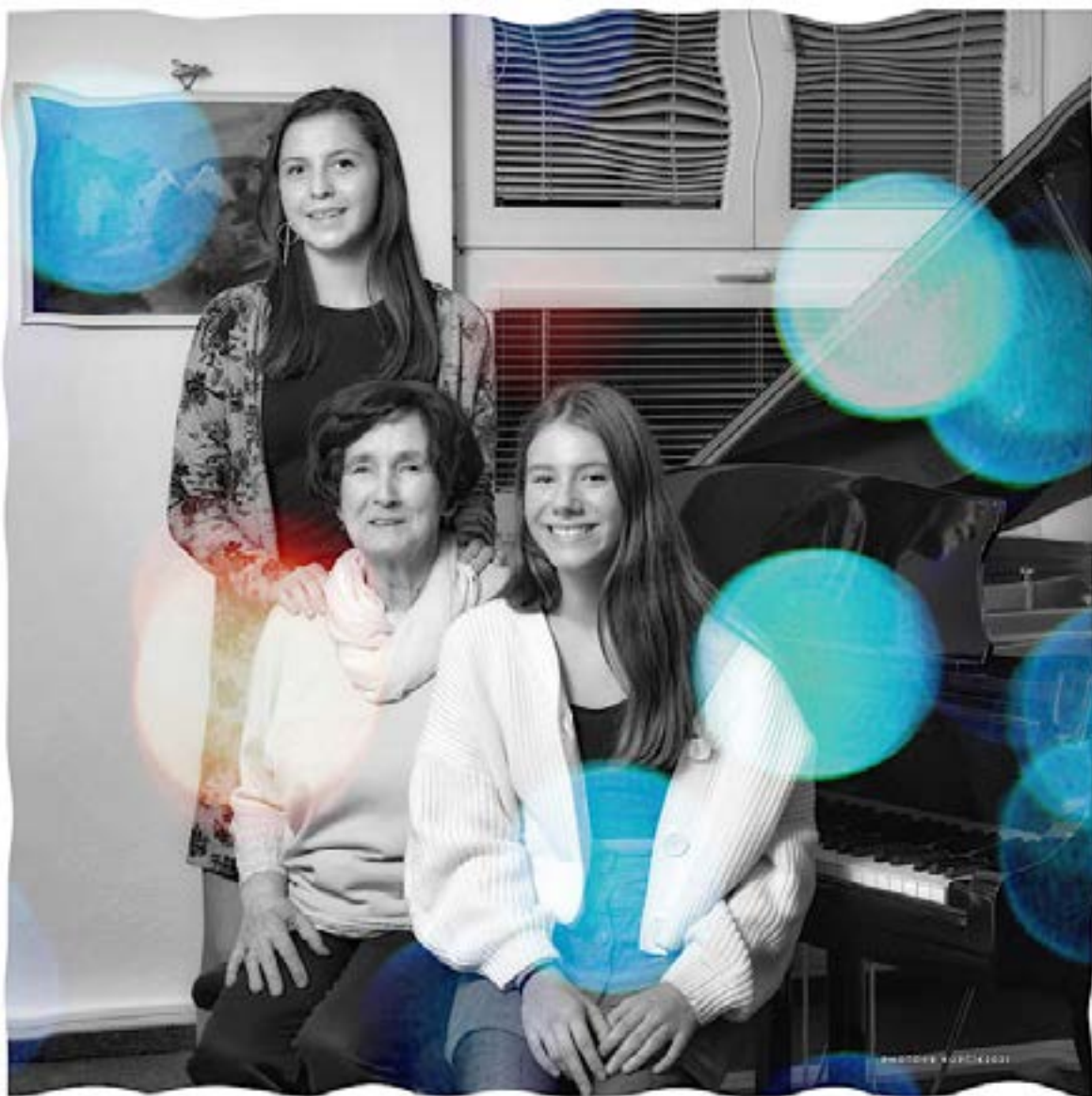

- KATEŘINA MAJERSKÁ - EVŽEN ČERNOCH -

Evžen Černochoch

4./II. hra na akordeon

Do ZUŠ Eduarda Marhuly jsem se přihlásil v září 2017, bylo mi 14 let. Bylo to mé rozhodnutí a měl jsem zájem, naučit se hrát na akordeon. Začátky byly velice těžké, ale paní učitelka Kateřina Majerská mi trpělivě a detailně vysvětlovala a hrála každý nový tón, každý detail, zodpověděla každý můj zvědavý dotaz. Učila mne v začátcích také základy hudební nauky, včetně notopisu a dalších poznatků, které byly pro mne dosud nepoznané. Postupem času jsem zjistil, jak je akordeon náročný, ale také zvukově barevný nástroj, a jsem rád, že jsem byl schopen zahrát i těžší skladby. Velice mne bavila také hra v Akordeonovém souboru, kde jsme měli hezký kolektiv a hráli jsme taneční a populární skladby. Jsem rád, že jsem studoval na ZUŠ, věřím, že si i po studiu zahraji pro radost a budu rád vzpomínat na pěkné chvíle strávené v této škole.

- VERONIKA OBRUSNÍKOVÁ - PAVLA KUKALOVÁ - SARAH TRVAJOVÁ -

Sarah Trvajová

7./I. hra na klavír

Rodiče mi řekli, že když jsem byla malá, tak jsem měla malé zelené pianko. Vydržela jsem u toho sedět hodiny. Byla tam různá tlačítka, kde se daly měnit zvuky a hlasitost a jednou to štekalo jako pes a podruhé jako kočka. A tak se rozhodli že mě zkusí přihlásit na piano. Jednu dobu jsem piano brala jako povinnost. Vždy když jsem na kroužek šla, nechtělo se mi, ale řekla jsem si, že to nějak uběhne. Netrénovala jsem a potom jsem se strašně těžko učila. Až nedávno, s pomocí mého skvělého spoluhráče mého tatínka, jsem se tomu začala věnovat a zjistila jsem, že mě to baví. Trénuju skoro každý den a snažím se dělat pokroky. Moc mě baví chodit každý čtvrtek za paní Kukalovou. Myslím si, že je to skvělá učitelka. Doufám, že nepřestanu nikdy hrát a že to je má budoucnost.

Veronika Obrusníková

7./I. hra na klavír

Již od mala jsem měla blízko k hudbě. Cesta ke klavíru byla klikatá. Přesto, že se cítím víc jako houslistka, klavír mi přirostl k srdci a bude mít v mém životě vždy své místo. Největší podíl na tom mám nejúžasnější paní učitelka Pavla Kukalová. Ta mě naučila nejen samotnou hru na klavír, ale i vnitřní chápání hudby a cit k hudbě, díky kterému každá skladba získá svůj jedinečný charakter. Na hodiny klavíru s paní Kukalovou nikdy nezapomenu. Její osobitý přístup, rady, pokora a klid mě budou navždy provázet nejen na černobílých klávesách.

Absolventi ze třídy Taťany Richtrové

- TAŤANA RICHTROVÁ -

Eliška Pustková

7./I. hra na klavír

Jmenuji se Eliška Pustková a na klavír hraji už 7 let. Od začátku chodím k pí. uč. Taťaně Richtrové. I když na klavír hraji docela dlouho, doma ho nemám, chodím cvičit k babičce a tedy na něj necvičím každý den. I tak mě ale hra na klavír baví a určitě v tom budu pokračovat i nadále.

Adam Becher

4./II. hra na klavír

Na klavír hraji od 5 let. Kromě klavíru hraji na bass a klasickou kytaru Jsem nejmladší ze 3 synů. Tatínek chtěl pro děti klasické vzdělání, tzn. francouzština, balet a klavír. Protože se narodili jen chlapci, musel upravit okruh vzdělání. Místo francouzštiny angličtinu, místo baletu fotbal, zůstala jen hra na klavír.

- EMMA PARISI - PAVEL RYBKA - GABRIELA JOCHCOVÁ -

Gabriela Jochcová

4./II. hra na klavír

Tento rok budu dokončovat studium na gymnáziu, dále bych chtěla studovat krajinářskou architekturu. Kromě klavíru mě zajímá kreslení, biologie, zeměpis, a také angličtina a španělština. Mimo školu se věnuji sportu, ekologii a cestování. Moc se těším, až během pomaturitních prázdnin vyrazím někam do Evropy a procvičím se v jazycích.

Emma Parisi

4./II. hra na klavír

Jmenuji se Emma Parisi, studuji španělsko-české bilingvní studium na Gymnáziu Hladnov. K mým zájmům patří jazyky, zejména tedy španělština, italština a čeština (u té především literatura). Zajímám se také o ekologii, snažím se žít udržitelným životním stylem a šířit povědomí o ekologických problémech dále. Hudba patří k mým největším koníčkům, baví mne především improvizace a skladba (kterou jsem v ZUŠ začala navštěvovat až tento školní rok).

- KAROLÍNA BAJGEROVÁ - - LIANA SVOBODOVÁ -
- ANDREA ŠORMOVÁ - - VOJTĚCH KUCHTA - - JIŘÍ HORÁK -
- VERONIKA BURKOVÁ -

Veronika Burková

7./I. hra na klavír

Jmenuji se Veronika Burková a je mi 14 let. Na klavír hraji již 9 let. Ke hře na klavír jsem se vlastně dostala díky mé rodině. Konkrétně maminka a teta mě k tomu dovedly, ze začátku jsem také zpívala. Mimo klavír mám jako zálibu také výtvarné umění a navštěvuji ZUŠ. Studuju Gymnázium v Ostravě – Hrabůvce. Tuto školu navštěvuji již tři roky.

Vojtěch Kuchta

7./I. hra na klavír

Jmenuji se Vojtěch Kuchta, v současné době studuji Matiční gymnázium v Ostravě, nyní jsem studentem tercie. Hudbu jsem měl rád od raného dětství, už jako tříletý jsem podle vyprávění mojí mámy hezky zpíval a okolí tvrdilo, že mám „dobrý hudební sluch“.

Již ve školce jsem měl různá sólová pěvecká vystoupení...možná je to i tím, že jsem se se svou mámou od narození účastnil většiny zkoušek pěveckého sboru, kam moje máma chodí dodnes. Pro klavír jsem se rozhodl v mých šesti letech. Mým vzorem byl tenkrát mimo jiné i Lukáš Vondráček, dnes již klavírista známý i ve světě.

U paní učitelky Svobodové jsem s klavírem začal v roce 2014. Paní učitelka byla a je mou velkou oporou, kdy se celou dobu snažila můj potenciál velmi rozvíjet. V roce 2017 jsem zažil svůj první úspěch

v okresním kole soutěže ve hře na klavír, kdy jsem se umístil na 1. místě a získal jsem zvláštní cenu za muzikální interpretaci. Následovala první mezinárodní zkušenost v soutěži „Klavírna Orava“. Byť jsem se v této soutěži neumístil, byla to pro mě významná zkušenost. V roce 2020 jsem se účastnil školního kola soutěže ZUŠ E. Marhuly, kdy jsem se umístil na krásném 1. místě. V následujícím okresním kole jsem skončil na 2. místě.

Byť jsem již v absolventském ročníku a na jaře mě čeká absolventský koncert, věřím, že hru na klavír neopustím a stane se už trvalou součástí mého života. Mimo hudbu se rád věnuji sportu, kdy jsem členem florbalového klubu FBC Ostrava. Ve volném čase se věnuji i dalším sportovním aktivitám, v létě rád jezdím na kole, v zimě lyžuji. Ve škole se mi daří spíše v přírodních vědách, především v matematice. Hodně mě začíná zajímat geometrie a architektura, které bych se jednou rád více věnoval.

Andrea Šormová

7./I. hra na klavír

Jmenuji se Andrea Šormová. Hraju už od svých šesti let. Když jsem byla menší, vyťukávala jsem si podle sluchu mé oblíbené písničky na malý dětský klavír. Pak jsem nastoupila do třídy za paní učitelkou Lianou. Hodně mě to bavilo a baví až do teď. Miluju hru na klavír, protože při hraní do toho člověk může dát všechny emoce. Ať už jsem šťastná, smutná, naštvaná - všechno to mužů dát do jedné skladby.

Celkově nejsem úplně sportovní typ, ale ráda si s přáteli zahraji fotbal nebo jiné míčové hry. Jsem nadšenec do knih, když mě baví. Ráda vařím a pečů. Ze všech sil se snažím trávit čas s rodinou a přáteli. Ráda poslouchám písničky a zpívám.

Nevím přesně, co budu chtít dělat až budu dospělá, ale rozhodně nechci pracovat sama. Chtěla bych pracovat v nějakém kolektivu lidí. Možná se jednou změním můj pohled. To se uvidí časem.

Karolína Bajgerová

7./I. hra na klavír

První klávesu jsem stiskla v deseti letech. Do zvuku tohoto nástroje jsem se ihned zamilovala a hned své rodiče prosila, ať mi také klavír pořídí. Jelikož už jsem předtím několik let hrála na housle, učení not jsem měla už dávno za sebou. Problém však nastal s hraním levou a pravou rukou zároveň. Tuto malou překážku jsem však pod vedením mé skvělé paní učitelky Liany Svobodové rychle zvládla a ráda pokračovala s klavírem dalších sedm let. I přesto, že ve hře nijak nevynikám, vždy mě to bavilo a posunulo mě to v mnoha směrech dál. Jsem ráda, že mám tu možnost si sama zahrát své oblíbené skladby.

Jiří Horák

7./I. hra na klavír

Jirka je studentem tercie gymnázia Olgy Havlové v Ostravě Porubě, ve volném čase hraje basketbal a občas badminton. Rád se také podívá na filmy se sci-fi tematikou, případně si zahraje nějakou tu online hru s kamarády.

Co se týká klavíru, k jeho úspěchům patří:

- 3. místo na mezinárodní klavírní soutěži Pro Bohemia (2017)
- 1. místo v okresním kole klavírní soutěže ZUŠ (2017)
- 1. místo v okresním kole klavírní soutěže ZUŠ s postupem do krajského kola (2020)

- MATĚJ NEDĚLA - JANA ŠEBESTOVÁ -

Matěj Neděla

4./II. hra na klavír

Matěj má čerstvých 19 let a navštěvuje poslední ročník osmiletého gymnázia v Ostravě-Hrabůvce, kde letos maturuje. Klavír si vybral jako druhý hudební nástroj v době, kdy ještě společně s bratrem chodil na obor bicích nástrojů. Postupně začal mít klavír větší priority a v současné době již navštěvuje pouze klavírní hodiny. Mimo hudbu se Matěj aktivně zapojuje do všech sportovních činností se svou rodinou a rád sleduje baseball v porubském areálu klubu Arrows Ostrava. Dalším jeho oblíbeným koníčkem je programování. I přestože v některých letech nebyla Matějova příprava do hodin zcela ideální, tak nelituje žádného roku, který věnoval učení se hry na klavír.

Chtěl by poděkovat hlavně paní učitelce Šebestové za všechno, co ho za celých 12 let klavírní výuky naučila, každý rok byl pro něj přínosem.

Na klavírní hodiny bude rád vzpomínat, ale aby ušetřil paní učitelku falešných tonů a plně se zaměřil na studium vysoké školy, tak bude tento rok již jeho posledním rokem "profesionální" klavírní kariéry.

- ADAM SOLICH - VOJTĚCH POLOCH - ANETA ŠOBOROVÁ - DANIELA PAČLTOVÁ -

Vojtěch Poloch

4./II. hra na klavír

Hudba v podání Vojty přináší posluchačům radost do srdcí. Vojta se během studia na ZUŠ vypracoval ve mimořádně citlivého muzikanta, který svou hrou pravidelně těší posluchače a návštěvníky koncertů. Když usedají do sedaček a zaposlouchají se do Vojtovy interpretace, dokáží na chvíli v této hudbě žít své sny. Vojta se ve svém repertoáru věnuje převážně moderním skladbám od jazzu až po současnou populární klavírní tvorbu. Jeho největší muzikantskou vášní je fantazijní filmová hudba. Se svým spolužákem a kamarádem Adamem Solichem tvoří již řadu let stálé klavírní duo a mimo hudební působení v ZUŠ se Vojta umělecky angažuje také v pěveckých sborech a spolupracoval takto na řadě hudebních projektů jako např. „Ostrava zpívá gospel“.

Adam Solich

4./II. hra na klavír

Adam absolvoval v ZUŠ oba dva cykly hry na klavír a všichni návštěvníci koncertů si jej jistě vybaví jako skvělého hráče čtyřručních skladeb, které pravidelně interpretoval se svým spolužákem a kamarádem Vojtou Polochem. Jejich nejslavnějším hitem se za celé roky stala známá Cantina band z legendární ságy Star Wars . Mimo čtyřruční hru se Adam sólově profiluje především v klasické hudbě. Adam se stal nepostradatelným členem našeho komorního

souboru, kdy hravě zvládá doprovodné klavírní party a svým smyslem pro skupinovou souhru a rytmus je největší oporou svých spoluhráčů.

Daniela Pacltová

7./I. hra na klavír

„Hudba je prostředek kterým říkáme co si myslíme a dáváme najevo co cítíme.“

Tento citát přesně vystihuje hráčský přístup Daniely, která je mimořádně citlivou hudebnicí, jejíž jemný styl hry, vyznačující se precizností a hlubokou niternou emocionalitou, je znakem její hudební zralosti. Dani začínala v ZUŠ studiem klasického zpěvu, avšak postupem času u ní začala převažovat touha po větším hudebním vyjádření se, které našla ve hře na klavír. Dani je pilnou studentkou a její největší vášní je interpretace romantických skladeb. Mimo hudbu se umělecky vyjadřuje také literární tvorbou, kdy se nedávno autorsky spolupodílela na vydání anglické povídkové knihy a mimo to je také členkou vyhlášeného tanečního souboru. Dani má před sebou další roky studia u nás v ZUŠ a já doufám, že nám bude i nadálet přinášet chvíle společné radosti z krásy hudby.

**SLAVNOSTNÍ
PŘEDÁVÁNÍ**
ABSOLVENTSKÉHO
VYSVĚDČENÍ.
OCENĚNÍ ŘEDITĚLE
ZUS EDUARDA MARHULY
PRO NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ
ŽÁKY ŠKOLY.
OCENĚNÍ UČITEL ROKU.
ZÁMEČEK VE VÍTKOVICÍCH
PHOTO © K. KUPČÍK22

